

Námořnická ubytovna Unstad
Lofotské ostrovy

Bakalářská práce

Fakulta architektury a umění
Technická univerzita v Liberci
Studijní obor Architektura
2012/2013

Ateliér prof. Ing. arch. Zdeňka Fránka
a Ing. arch. Radka Suchánka, Ph.D.
Vypracoval Jan Vranovský

Úvod

Zadání projektu námořnické ubytovny Unstad na norských Lofotech je značně široké a vyžaduje vedle vypracování konkrétního návrhu i odpověď na otázku dalšího ekonomického využití prostoru, jež by blíže definoval program navrhované přestavby či novostavby.

Současná ubytovna sestává ze tří objektů nacházejících se na drobném fjordu, tedy osamoceně vysunuté do moře (tzv. sydspissen) v zátoce Mærvoll, na severozápadě ostrova Vestvågøy. Nejstarší a zároveň nejmenší z objektů pochází z přelomu 19. a 20. století, nejnovější a největší pak z roku 1959. Právě nejnovější budova dnes slouží jako námořnická a turistická ubytovna, zbylé dvě jsou z větší části hostům nepřístupná skladiště. Původní účel tohoto sydspissen se od dnešního lišil: mezi lety 1959 až 1974 šlo o základnu a drobnou továrnu místního družstva rybářů (Mærvoll Produksjonslag): zpracovávaly se zde především tresky. Po krachu odběratelských trhů přestal být provoz rentabilní a objekty se dostaly do správy syna majitele pozemků a původních dvou staveb. Ten je bez zásadnějších stavebních úprav dodnes využívá jako ubytovnu, sám přes léto bydlí v domě u cesty asi 70 m západně od sydspissen. Během provozu majitel ubytovnu nejen udržuje, ale velmi pomalu také přestavuje; upravuje dispozice pokojů, ve východním objektu zařídil drobnou prodejnu potravin, plánuje otevřít menší hospodu. Neexistuje žádný konkrétní plán, vše se děje živelně.

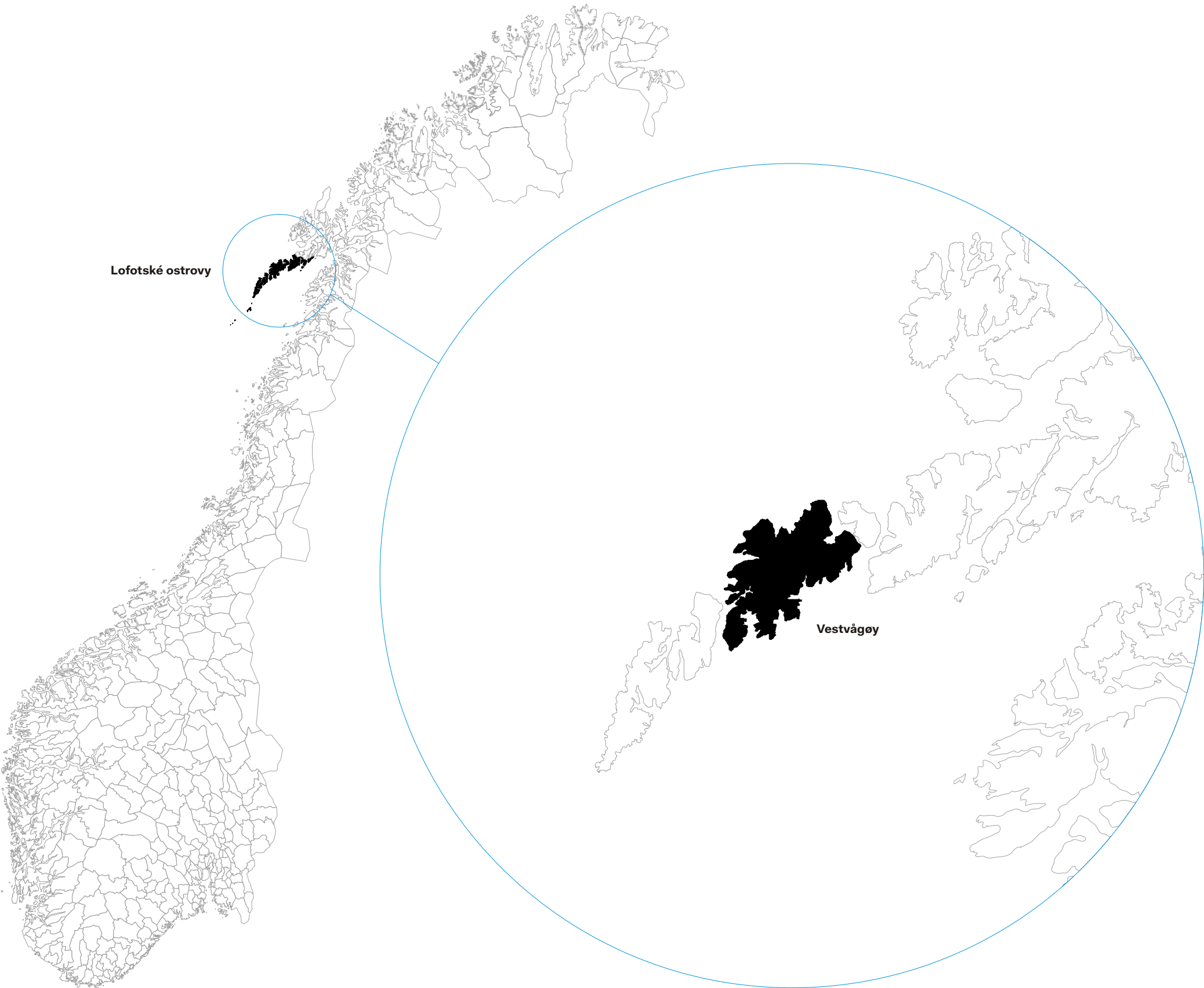
Místo má velice specifickou atmosféru danou jak okolní krajinou, tak i vlastními domy ubytovny. Díky původní funkci (malá místní továrna) tvoří v zátoce přirozenou, z dálky viditelnou dominantu. Ubytovna má, podobně jako většina objektů na Lofotských ostrovech, silnou vazbu na moře, 1NP hlavního objektu slouží jako sklad lodí a dílna.

Má práce je studií jedné z možností vývoje: eventuálního záměru přetvořit místo v ubytování vyšší cenové kategorie. Cílem je vznik hotelu kombinovaným s loděnicí, místním přístavištěm, drobným obchodem s čerstvými potravinami, restaurací a domem správce. Cílem je dále vznik nové architektonické atrakce, krajinným prvkem přispívajícím k rozvoji turistického ruchu na Lofotských ostrovech a zároveň citlivě reagující na své okolí.

Základními východisky konkrétního řešení jsou "Linearita" a "Světlo versus Tma": tedy subjektivně nejsilnější elementy utvářející genius loci. Řešení možné přeměny hotelu je radikální, tvořené novostavbou, jedinou hmotou. Ta však obsahuje řadu menších objektů, využívá stavební materiál z původních budov, citlivě reaguje na terén, místní tradici i současný status ubytovny: tedy domu sloužícího k ubytování hostů, měřítkem a podstatou však odkazující na svou průmyslovou minulost. Řešení navíc nabízí možnost jednoduchého upravování dispozic a přestaveb vnitřních hmot, tedy umožňuje reagovat na aktuální potřeby majitele, podobně, jako je tomu u současných objektů.

Lokalizace: Norsko, Lofotské ostrovy

1

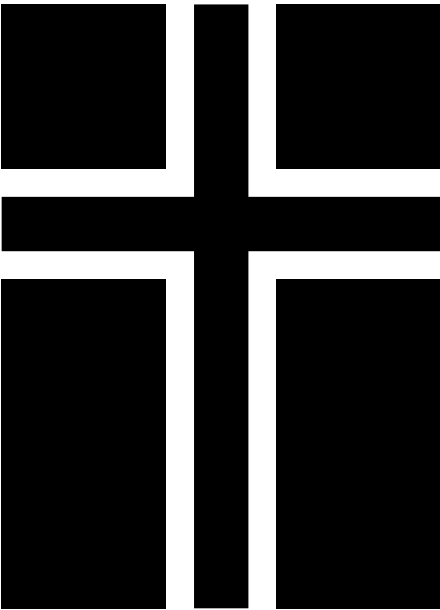

Řešená lokalita se nachází v obci Unstad, na severu ostrova a zároveň samosprávy Vestvågøy na Lofotských ostrovech. Ty jsou součástí kraje Nordland a všechny spadají do polární oblasti (nastává zde polární den a polární noc)

Dopravní spojení je zavedeno mezi Leknes (hl. m. Vestvågøy) a Bodø na Norském pobřeží, lodí i letecky. Celé Lofotské ostrovy jsou propojeny silnicí E10, mostem napojeným na pevninu. Nejbližším větším letištěm je Evenes Narvik / Harstad automobilem vzdálené cca 5 až 6 hodin cesty.

- 1 Mapa Norska, jeho krajů (fylker) a samospráv (kommuner). Lofotské ostrovy spadají do kraje Nordland. Řešená lokalita se nachází na Lofotském ostrově Vestvågøy, který tvoří samostatný kraj; hlavním městem je obec Leknes.
- 2 Vlajka Norského království navržená již roku 1821 Fredrikem Meltzerem.

2

Lokalizace: Vestvågøy

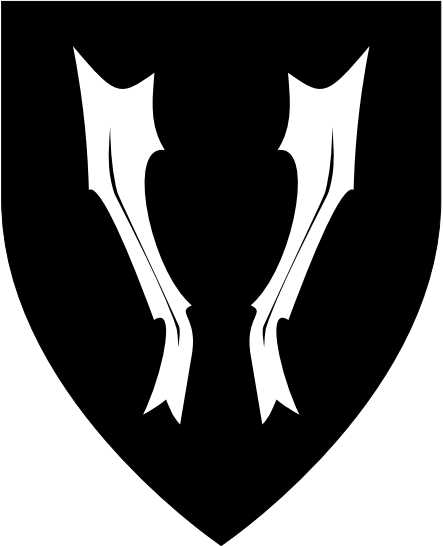
Vestvågøy je jedním z největších Lofotských ostrovů, nachází se na něm hlavní město ostrovů - Leknes, a žije zde cca 11 000 obyvatel. Řešená lokalita se nachází v zátoce Mærvoll a spadá do obce Unstad. Je napojena udržovanou silnicí na hlavní dopravní tepnu Lofotských ostrovů, silnici E10. Autem je Leknes vzdáleno zhruba 15 až 20 minut cesty.

- 3 Podrobnější mapa Vestvågøy s vyznačenými nejdůležitějšími městy a řešenou lokalitou - ubytovnou v obci Unstad.
- 4 Znak Vestvågøy Kommune, samosprávy do které spadá řešená lokalita
- 5 Znak Nordland Fylke, kraje do kterého spadají Lofotské ostrovy

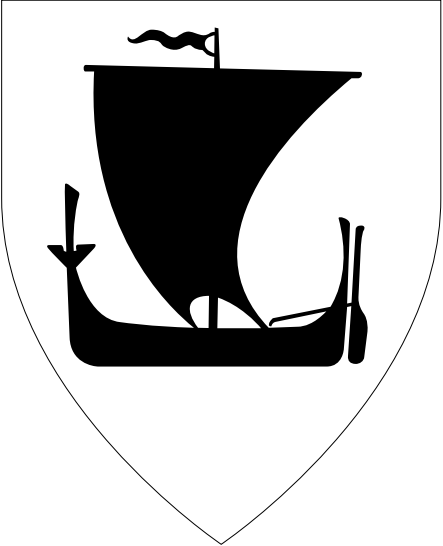
3

4

5

Lokalizace: Zátoka Mærvoll

7

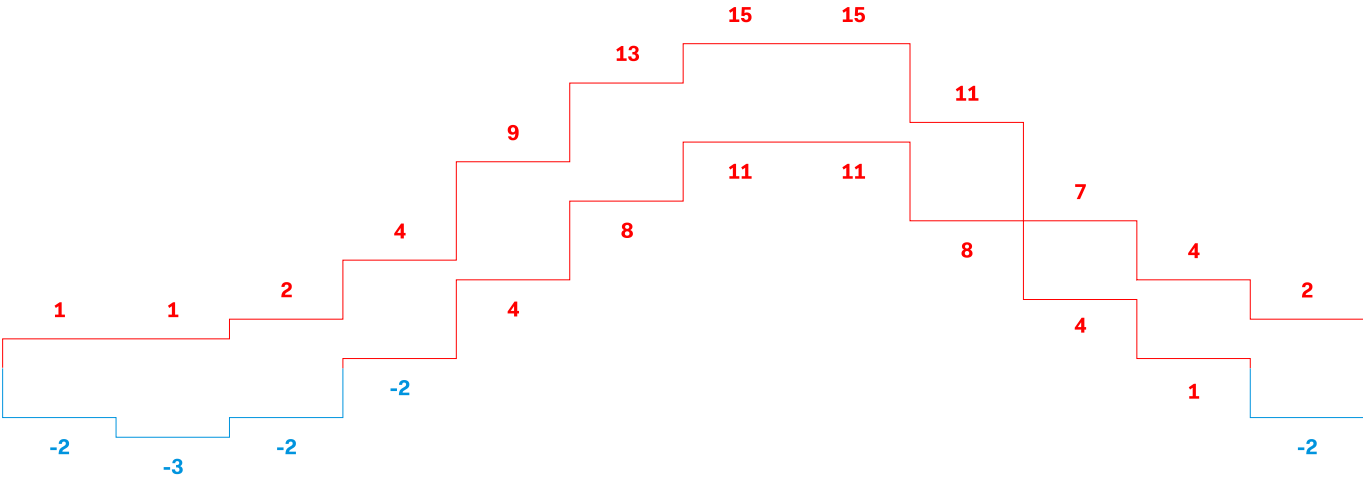
7 Měřítko 1 : 20 000, vrstevnice po 30 metrech, černě vyznačená
současná ubytovna.

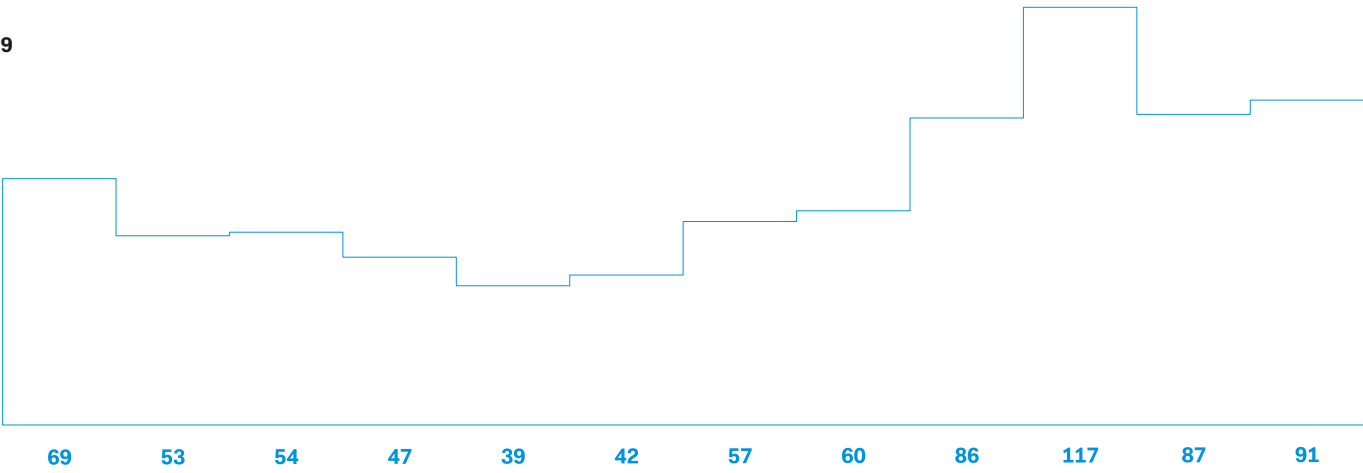
Podnebí na Vestvågøy

Lofotské ostrovy se nacházejí za polárním kruhem, svým podnebím jsou však vzhledem ke své geografické poloze výjimečné. Díky Golskému proudu jsou zde velmi mírné zimy (nejnižší teploty kolem -3 °C v únoru), deštivé podzimy a příjemná severská léta s teplotami nad 10 °C. Sněhový úhrn je zde v zimě díky vyšším teplotám a naopak nižším srážkám spíše nízký. Extrémní je na Lofotech naopak vítr; dvě z deseti nejvíce smrtících zaznamenaných bouří na světě se udály právě zde.

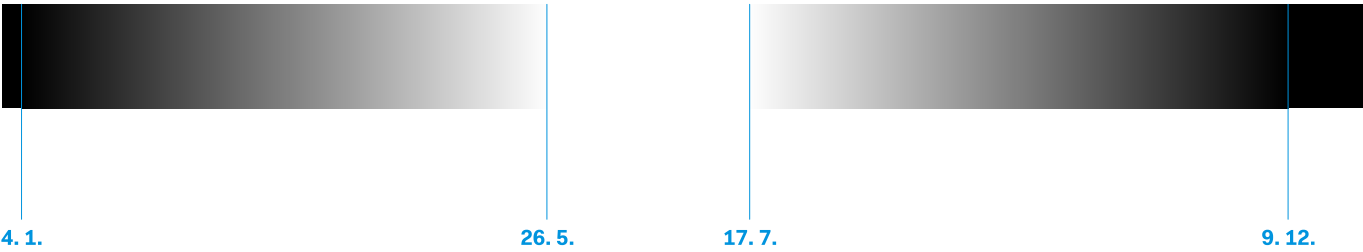
8

9

10

Díky své polární poloze nastává na Vestvågøy polární den a noc: polární den trvá od 25. 5. do 17. 7., polární noc od 9. 12. do 4. 1. (Leknes). Právě kvůli polární noci se mnoho místních obyvatel pravidelně stěhuje na zimu na jih.

- 8 Průběh maximálních a minimálních teplot od ledna do prosince (zdroj: met.no/klimastatistikk/eklima)
- 9 Srážkový úhrn od ledna do prosince (zdroj: met.no/klimastatistikk/eklima)
- 10 Období, kdy na Vestvågøy nevychází a naopak nezapadá slunce.
- 11 Převážný směr vanutí větru v zátoce Mærvoll (zdroj: ústní, místní domorodé obyvatelstvo)

11

Prostředí a kontext: Vestvågøy

- 12** Kremmervika Rorbuer, Ballstad. Typická jednoduchá lineární dispozice a orientace kolmo k pobřeží, s přesahem do moře a molem. Spojením mol několika objektů vznikají sítě chodníků přímo nad mořem.
- 13** Leknes, hlavní ulice. Banalita hlavního města Lofotských ostrovů, vybudovaného na naprosté rovině a bez přímé vazby na moře, ostře kontrastuje s okolní krajinou. Urbanisticky město připomíná sídla amerického středozápadu.

- 14** Gravdal. Momentálně nevyužívané venkovní sušáky na tresky. Lofotské ostrovy nabízejí díky nízké vlhkosti, relativně stálým teplotám a především silným větrům ideální podmínky pro sušení ryb.
- 15** Lofotr, Muzeum vikingské kultury, Borg. 93 metrů dlouhá stavba je replikou původního vikingského longhouse, jež stála na stejném místě. Jedná se o největší nalezenou vikingskou dřevostavbu ve Skandinávii.

- 16** Ballstad, pobřeží. Rybářská loď uskladněná ve venkovním doku na kolejnici.
- 17** Ballstad, pobřeží. Další příklad charakteristické severonorské architektury: lineární, jednoduchá a bez snahy o vytváření soukromého prostoru.

12

16

17

13

14

15

Prostředí a kontext: Mærvoll, Unstad

18

19

20

21

22

- 18 Odbočka z E10 na Mærvoll a Unstad. Nejbližším větším městem je Borg, zhruba 15 až 20 minut automobilem na druhou stranu leží hlavní město Leknes.
- 19 Mnohé o místě napovídají detaily: dřevo vybělené solí a větrem a na první pohled překvapivé bohatství místních vod na mořské plody.
- 20 Zátoka Mærvoll, pohled V-Z, těsně po průjezdu tunelem. V dále uprostřed lze vidět současnou ubytovnu.

- 21 Stodola na sušení ryb, cca 400 metrů západně od ubytovny.
- 22 Polohu stavby určuje převážný směr větrů. Tání sněhu a ledu spolu s odlivem způsobuje, že se skalnaté pobřeží proměňuje na síť potoků a drobných vodopádů.
- 23 Drobné stavby - úschovny rybářského vybavení včetně menších lodí. Přes zimu působí celá zátoka opuštěně a liduprázdně.
- 24 Pohled na zátoku z opačného konce než 20 - uprostřed lze dobře rozeznat tři budovy ubytovny.

23

24

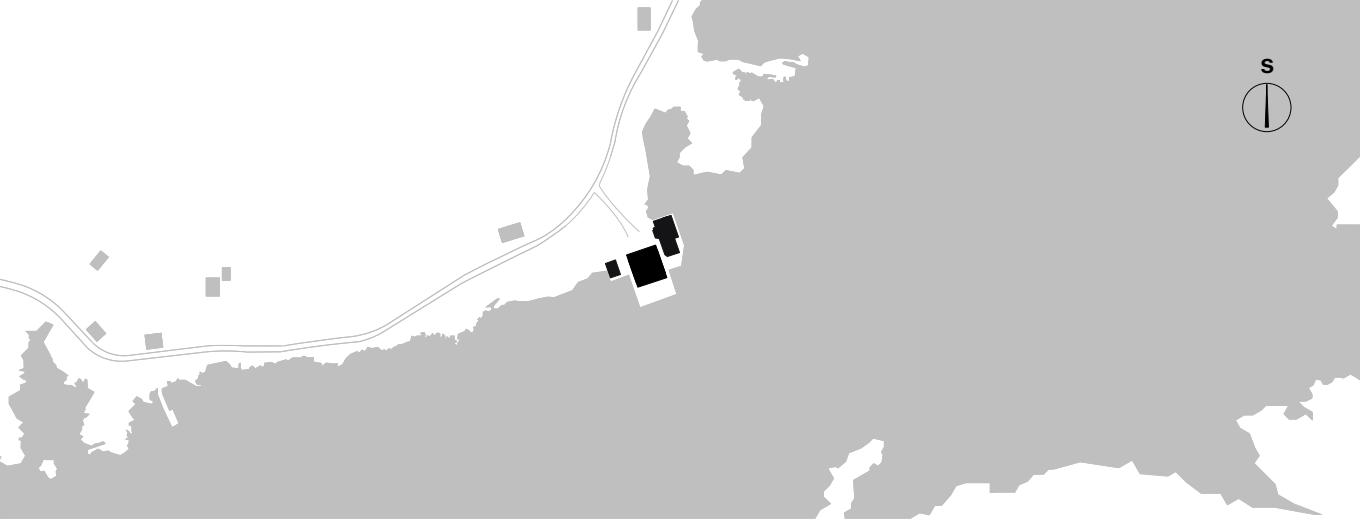

Historie a současný stav

25

26

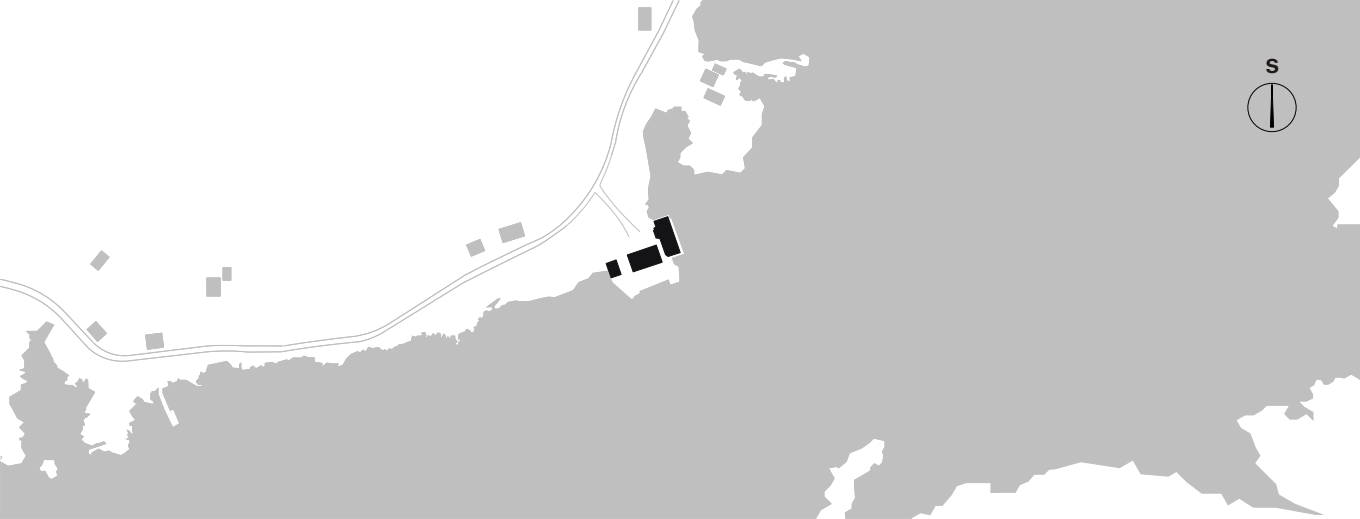

Ačkoliv samotný pozemek vždy patřil a dodnes patří rodině Unstadů, budovy sloužili a částečně i patřili od konce 50. let až do roku 1974 již zmíněnému svazu rybářů. Produkci ryb a průmyslové využití objektů ukončila krize spotřebitelských trhů (hlavně krach Nigérijské burzy). Od 80. let začal syn původního majitele Knut Unstad využívat objekty jako turistickou ubytovnu, tento stav trvá dodnes.

27

28

Domy jsou převážně dřevostavby, nosná konstrukce ubytovny je však železobetonová. Dřevo na stavbu pochází převážně z kraje Trondelag neboť v okolí se nevyskytují stromy dosahující dostatečných rozměrů pro stavební využití. Bílý venkovní nátěr všech tří domů je produktem místní výroby, jedná se o tuk z tresčích jater smíchaný s bílým práškovým pigmentem.

25 Fotografie dokládající stav objektů v roce 1961, krátce po vybudování centrální budovy ubytovny. Jižní část východního domu ještě neměla vybudované druhé patro. Nedochoval se naopak původní přístřešek a poměrně rozlehlá jednopatrová hmota přiléhající k ubytovně. Objekty a molo původně sahaly hlouběji do zálivu.

26 Situace stavu v roce 1961, měřítko 1 : 5 000

27 Současný stav (listopad, 2012)

29

30

31

28 Situace současného stavu, měřítko 1 : 5 000

29 Hmota současné třípatrové ubytovny. 1 NP se využívá jako dílna, skladiště a loděnice, 2 NP a 3 NP ukrývají samotné ubytovací kapacity.

30 Zátíší se štěrkem a horami na pozadí dobře ilustruje ambivalentní podstatu genia loci.

31 Detail mola. V jeho okolí je neustále slyšet příjemné šplouchání vznikající narážením vln na dřevěné pilře.

32

33

34

32 Vstup do ubytovny se nachází v 2 NP. Žádné zádveří neexistuje, prosklené dveře jsou chráněny pevnějšími dřevěnými vraty.

33 Centrální chodba s pokoji po stranách a oknem na konci

34 1NP: hostům nepřístupný sklad a dílna. Lodě jsou zde uskladněny v zimním období.

35 2NP, zatím nerekonstruovaný úsek prostoru kolem schodiště. Odhalenou konstrukci pláště budovy majitel postupně obkládá smrkovými latěmi (viditelné napravo).

35

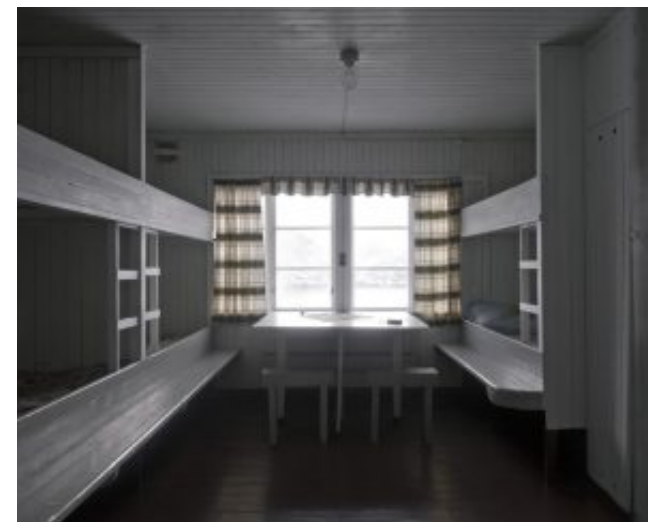
36

36 Detail konstrukce obvodového pláště a vrat (1 NP). Ta jsou proti otevírání zajištěna námořnickým lanem.

37 Typický pokoj ubytovny: postele plynule přecházejí do lavic, uprostřed čelní stěny je vždy okno a pod ním malý stůl. Hosté mají k dispozici společnou kuchyň a společná WC a sociální zázemí.

37

Koncepční východiska a geneze hmoty

Při rozhodování o vývoji ubytovny jako objektu bylo možné volit mezi následujícími třemi základními přístupy: maximálně zachovat současný stav a genius loci (minimální zásah do současného stavu), částečně zachovat současný stav a vnést do něj nový prvek, a konečně současný stav prohlásit za nevyhovující a nahradit jej novostavbou. Každá z těchto možností je za určitých okolností relevantní, každá pro trochu odlišný podnikatelský záměr a odlišnou vizi budoucnosti ubytovny.

Rozhodl jsem se pro studii třetí možnosti, tj. novostavby nahrazující současné budovy. Tato možnost se mi jeví jako smysluplná za předpokladu, že záměrem je přeměna ubytovny na hotel vyšší cenové kategorie a s tím spojená zásadní změna provozního schématu. Jedná se o poměrně brutální zásah do staletého vývoje, nesoucí si s sebou nutnost značné investice. Na druhou stranu však tato cesta nabízí možnost nejlépe reagovat na nový účel stavby a zároveň s rozmyslem zohlednit a rozvést dosavadní vývoj jak ubytovny samotné, tak lofotské architektury obecně, a přijít s řešením, jež má hlubší přesah i důsledek než pouhá rekonstrukce stávajícího stavu.

Účel a funkci stavby definuji následovně: primárně má být budova hotelem, jež zachycuje surovost a tvrdost lofotské přírody a podnebí, ale zároveň nenápadně poskytuje pohodlí a vyšší standard ubytování než většina současných hotelů a ubytoven v oblasti. Sekundárně má být loděnicí spravující a uskladňující flotilu menších člunů pro potřeby hotelu - obstarávající jak jeho zásobování, tak dopravu vlastních hostů. Tyto dvě funkce chci spojit tak, aby host necítil hranici mezi hotelem a loděnicí, což umocňuje "zážitkový" charakter ubytování. Terciálními funkcemi objektu jsou drobný obchod s čerstvými potravinami (existující již v současné ubytovně), hotelová restaurace, bar a konečně dům správce.

Koncepční východiska jsou, vedle požadavků zamýšlených funkcí, určena místním prostředím, kontextem. Definuji je následovně:

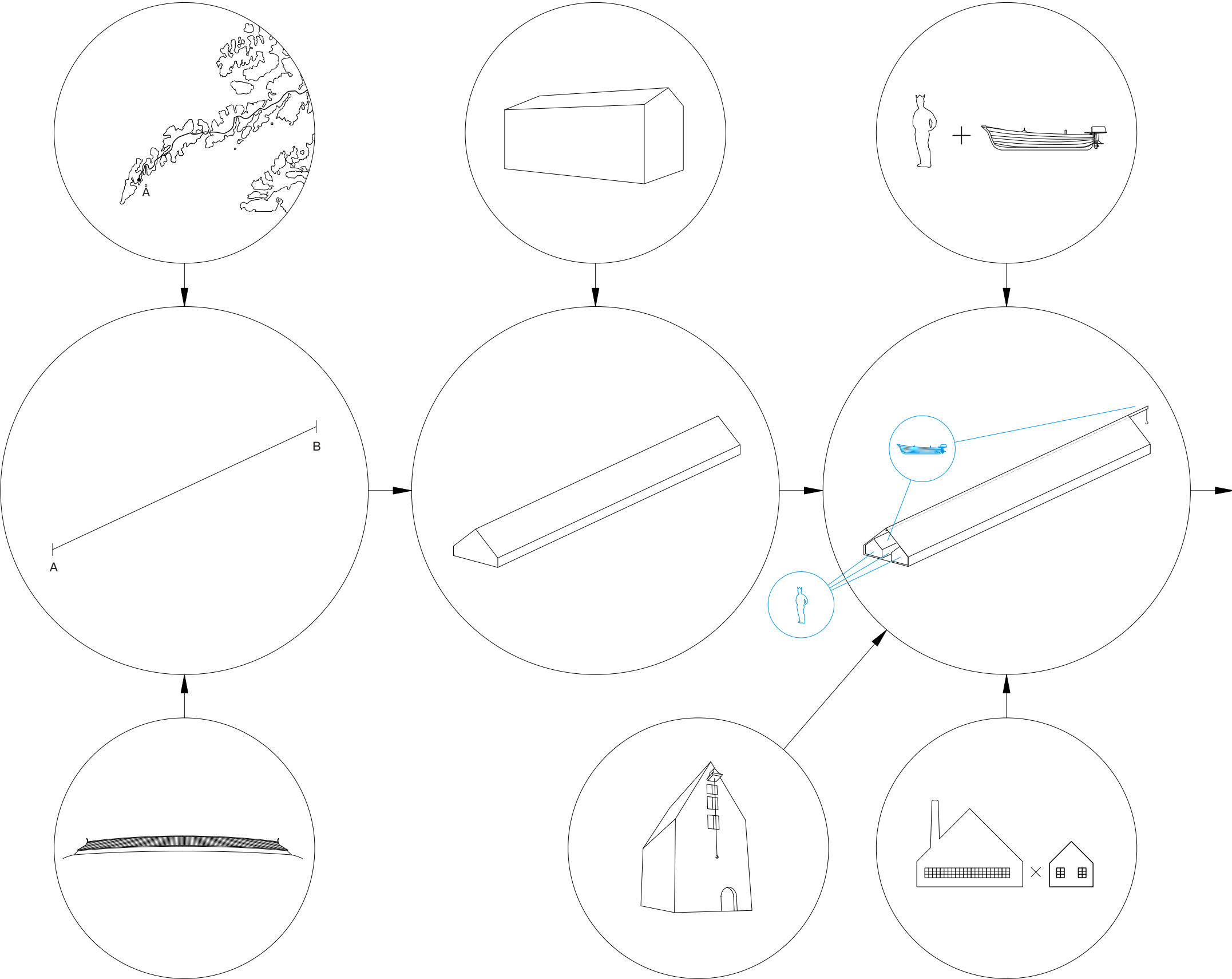
Linearita, světlo a stín, měřítko člověka vs. měřítko lodě, modifikovatelnost, splynutí s prostředím, malý důraz na soukromí jako reakce na liduprázdnost prostředí.

Na následujícím schématu se pokusím vysvětlit genezi vlastní hmoty objektu a návaznost jednotlivých kroků na koncepční východiska.

Základním východiskem je linie, lineární dispozice. Lofotské ostrovy jsou dlouhé a lineární, vede po nich jediná silnice. Typické místní domy jsou lineární, většinou tvořeny jedinou chodbou s místnostmi po stranách. Nejvýznamnější místní památka a vikingské muzeum, 93 metrů dlouhý Lofotr, je nejdelší stojící vikingskou stavbou ve Skandinávii. Pohyb na Lofotech je vždy z bodu A do bodu B a zpátky, žádné okruhy, žádné zacyklení. Vzdálenosti jsou dlouhé, jsou však součástí genia loci.

Hmota i orientace objektu vychází z typicky norských a lofotských staveb: šikmá střecha lépe odolává nepřízní počasí a častým deštům, výrazem ideálně doplňuje siluety hor všude okolo. Severojižní orientace způsobuje, že dům funguje jako zastřešené spojení mezi silnicí a mořem - ať již na úrovni výrazu a zážitku z prostoru, nebo na úrovni ryze praktické: při překládání nákladu z lodí do automobilů a naopak, případně při vytahování lodí či jejich spouštění na vodu.

Současný sňohus řeší spojení dvou funkcí - ubytovny a drobné loděnice - jednoduše, avšak bez architektonického výrazu: v 1 NP jsou uskladněny lodě a dílna, 2 a 3 NP jsou hotel. Převracím tento postup naruby, uskladněné lodě zviditelňuji pro hotelové hosty jejich zavěšením na páteřní kolejnici pod střechou objektu. Rozpor v dispozičních a proporčních potřebách hotelu (domu pro lidi) a loděnice (domu pro lodě) řeším vkládáním menších hmot do té větší, vznikají tak domy v domě.

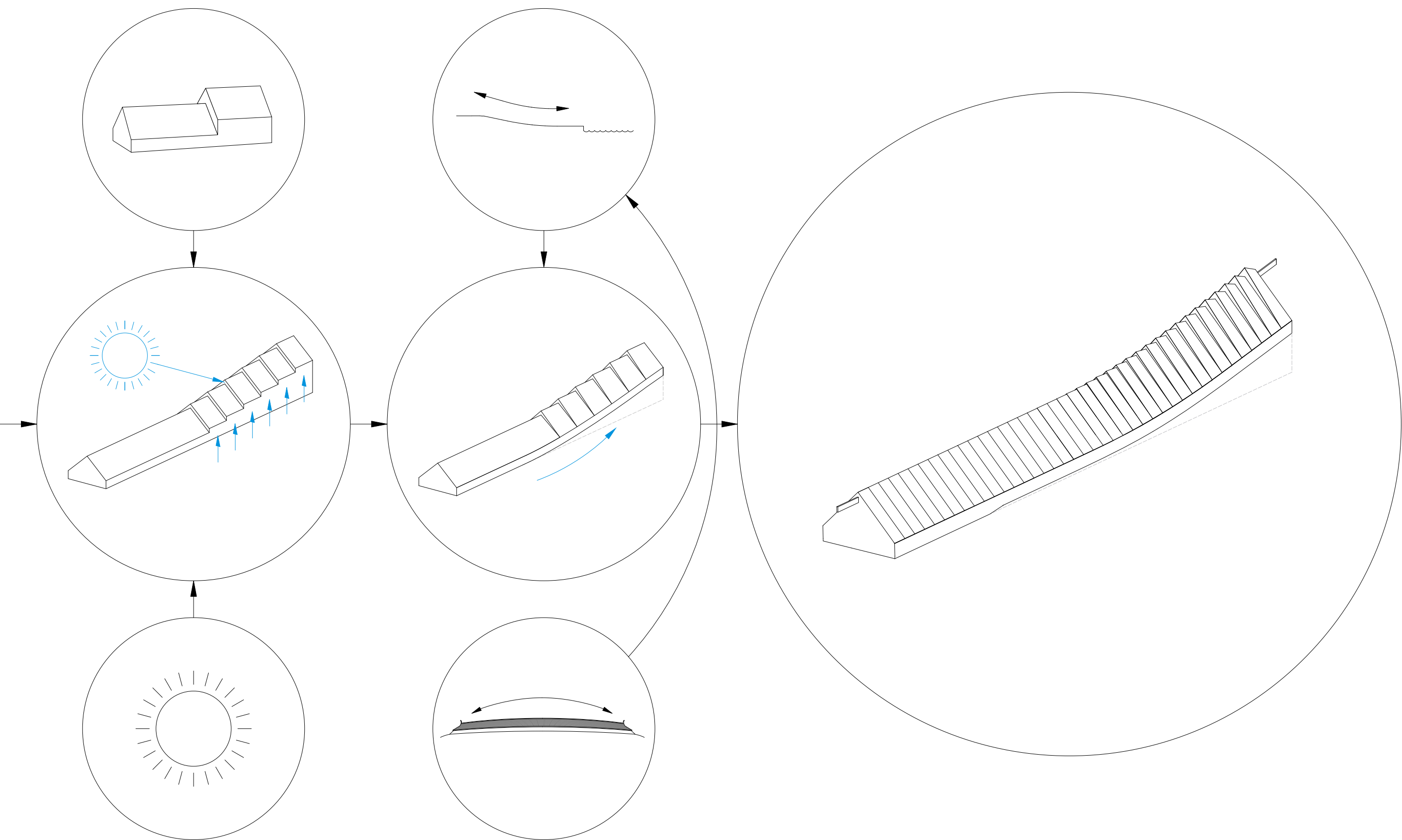

Problémem výrazně lineární struktury s centrální chodbou je její nedostatečné osvětlení i oslunění na severním konci. Inspiruji se hmotou východního objektu současné ubytovny, směrem na sever schodovitě navýšuji hmotu a vytvářím tak světlíky směřující přímo na jih.

Terén pozemku směrem na sever, k silnici, stoupá od základní úrovně současných objektů o 5,5 metru. Při zamýšlené délce lineárního objektu a jeho severojižní orientaci musím na na tento rozdíl reagovat. S odkazem na již zmíněný vikingský Lofotr organicky ohýbám hmotu směrem vzhůru až do sklonu 10°. Doplnuji tak přirozenou krajinnou linii (pohled z východu na západ). Světlíky (šedy) při pozednici srovnávám do jedné linie a určuji tak zborcenou plochu jejich zastřešení.

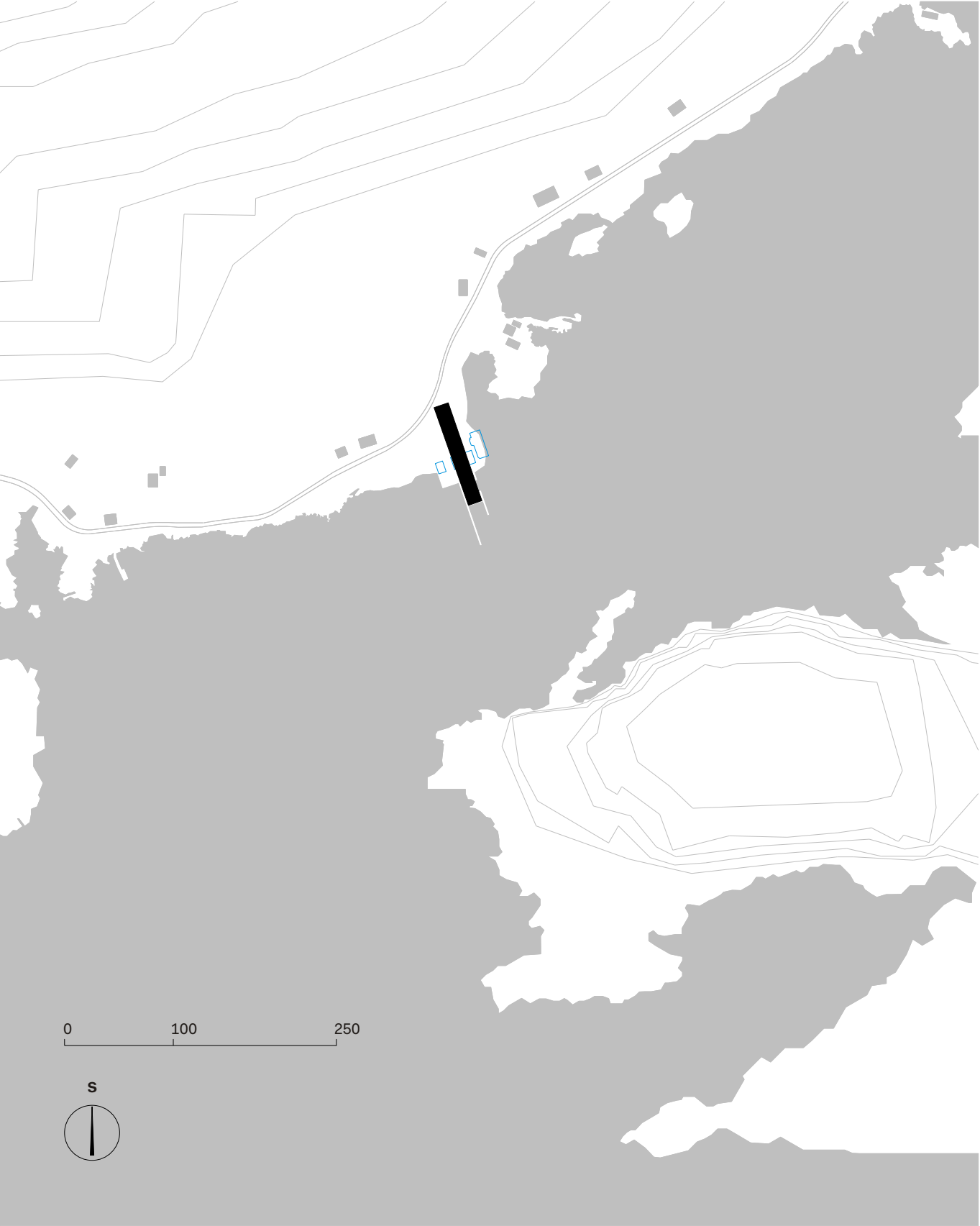
Dřevěná modulární konstrukce objektu (mimo severní betonový dům) umožňuje maximální možnou dispoziční variabilitu. Jednou z klíčových vlastností současné ubytovny je její postupný vývoj v čase, je neustále pomalu přestavována, opravována, vylepšována. Mou snahou bylo vytvořit fixní rám kde konstrukce a základní dispoziční schéma vymezuje a určuje fungování budovy jako celku, avšak vlastní prostory uvnitř tohoto rámu mohou být snadno ručně přestavěny a upraveny podle momentální potřeby.

Neměnný by měl zůstat pouze počáteční, severní úsek, jež je provozním jádrem hotelu se všemi jeho přidruženými funkcemi.

Situace širších vztahů

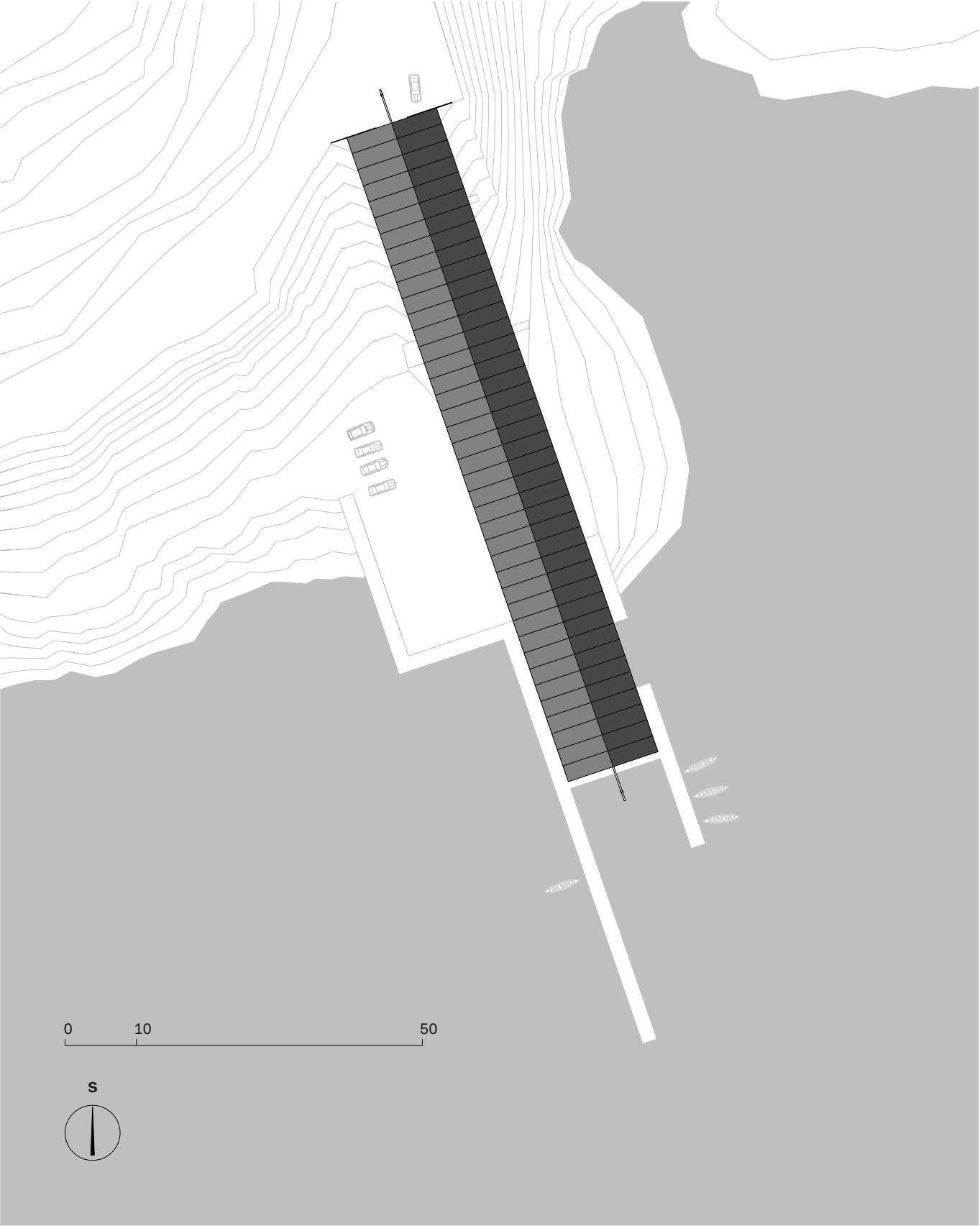
39

39 Situace 1 : 5 000

Modrým obrysem je vyznačena poloha objektů současné ubytovny, černě navrhovaný objekt. Orientace ke světovým stranám je totožná jako u současné východní a západní hmoty ubytovny. Vrstevnice jsou po 30 metrech s nulou na hladině moře.

40

40 Situace 1 : 750

Detailnější situace včetně vyznačení prostoru pro parkování automobilů. Vrstevnice jsou po 0.5 metru s nulou na hladině moře.

Dispoziční řešení

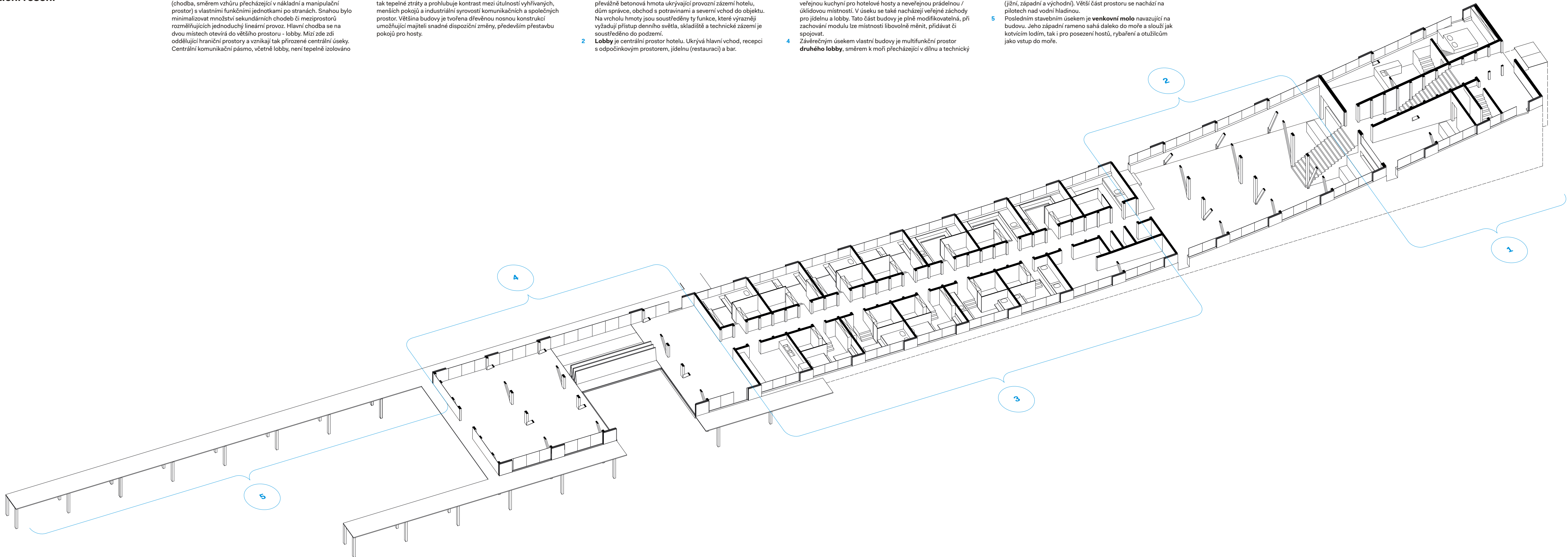
Základním dispozičním principem je jediné komunikační pásmo (chodba, směrem vzhůru přecházející v nákladní a manipulační prostor) s vlastními funkčními jednotkami po stranách. Snahou bylo minimalizovat množství sekundárních chodeb či meziprostorů rozměňujících jednoduchý lineární provoz. Hlavní chodba se na dvou místech otevírá do většího prostoru - lobby. Mízi zde zdi oddělující hraniční prostory a vznikají tak přirozené centrální úseky. Centrální komunikační pásmo, včetně lobby, není tepelně izolováno

ani vytápěno; chrání pouze před větrem a deštěm. Minimalizují se tak tepelné ztráty a prohlubuje kontrast mezi útulností vyhřívanych, menších pokojů a industriální syrovostí komunikačních a společných prostor. Většina budovy je tvořena dřevěnou nosnou konstrukcí umožňující majiteli snadné dispoziční změny, především přestavbu pokojů pro hosty.

- 1 Nejsevernějším úsekem budovy je tzv. "**Můstek**": třípatrová, převážně betonová hmota ukrývající provozní zázemí hotelu, dům správců, obchod s potravinami a severní vchod do objektu. Na vrcholu hmoty jsou soustředěny ty funkce, které výrazněji vyžadují přístup denního světla, skladiště a technické zázemí je soustředěno do podzemí.
- 2 **Lobby** je centrální prostor hotelu. Ukrývá hlavní vchod, recepci s odpočinkovým prostorem, jídelnu (restauraci) a bar.

- 3 Třetím a nejdelším úsekem jsou **hotelové pokoje**, doplněny veřejnou kuchyní pro hotelové hosty a neveřejnou prádelnou / úklidovou místností. V úseku se také nacházejí veřejné záchody pro jídelnu a lobby. Tato část budovy je plně modifikovatelná, při zachování modulu lze místnosti libovolně měnit, přidávat či spojovat.
- 4 Závěrečným úsekem vlastní budovy je multifunkční prostor **druhého lobby**, směrem k moři přecházející v dílnu a technický

- prostor loděnice. Nachází se zde vstup pro lodě a tři vchody (jižní, západní a východní). Větší část prostoru se nachází na pilotech nad vodní hladinou.
- 5 Posledním stavebním úsekem je **venkovní molo** navazující na budovu. Jeho západní rameno sahá daleko do moře a slouží jak kotvicím lodím, tak i pro posezení hostů, rybaření a otužilcům jako vstup do moře.

Půdorys 1 NP
1:150

42

- 1 Vstupní lobby
- 2 Recepce
- 3 Bar
- 4 Restaurace / hotelová jídelna
- 5 Chodba
- 6 WC pro vozičkáře
- 7 WC - unisex
- 8 Hotelový pokoj - bezbariérová úprava

- 9 Prádelna, sklad prádla
- 10 Hotelový pokoj *
- 11 Kuchyň pro hotelové hosty (veřejná)
- 12 Jižní lobby
- 13 Jižní lobby & prostor pro vstup lodí
- 14 Dílna, manipulační prostor pro náklad na kolejnici
- 15 Administrativa, zázemí obsluhy recepcce
- 16 Sklad zavazadel hotelových hostů

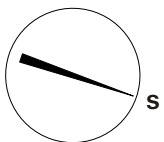
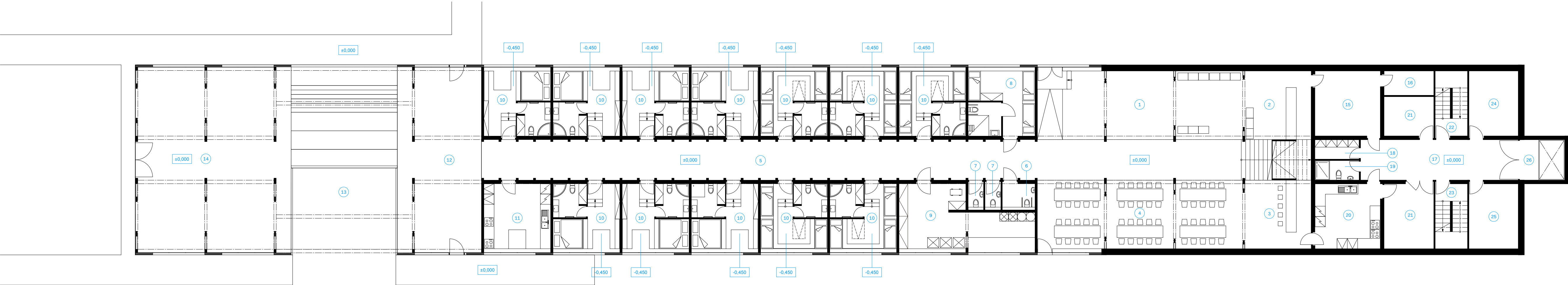
- 17 Chodba - zázemí
- 18 Skříňky zaměstnanců
- 19 WC a sprcha pro zaměstnance
- 20 Kuchyň - restaurační a hotelová (neveřejná)
- 21 Sklad
- 22 Schodiště - vstup do domu správce
- 23 Schodiště - vstup do zázemí obchodu
- 24 Kotelna

- 25 Technická místnost
- 26 Nákladní výtah

* Hotelové pokoje mají jednotnou výměru 20 m² a kromě zvláštní úpravy pro vozičkáře vždy jednotně řešenou koupelnu a šatní skříň. Ta je atypická: přístupná jak z chodby pokoje, tak z koupelny, tvoří tedy jednu ze stěn oddělující koupelnu a chodbu. Další prvky jsou již variabilní: počítá se s dvoulůžkovou manželskou úpravou, dvoulůžkovou oddělenou úpravou a trojlůžkovou úpravou. V případě použití paland či využití podkrovního prostoru lze zvýšit kapacitu pokojů na 4, 6, až 8

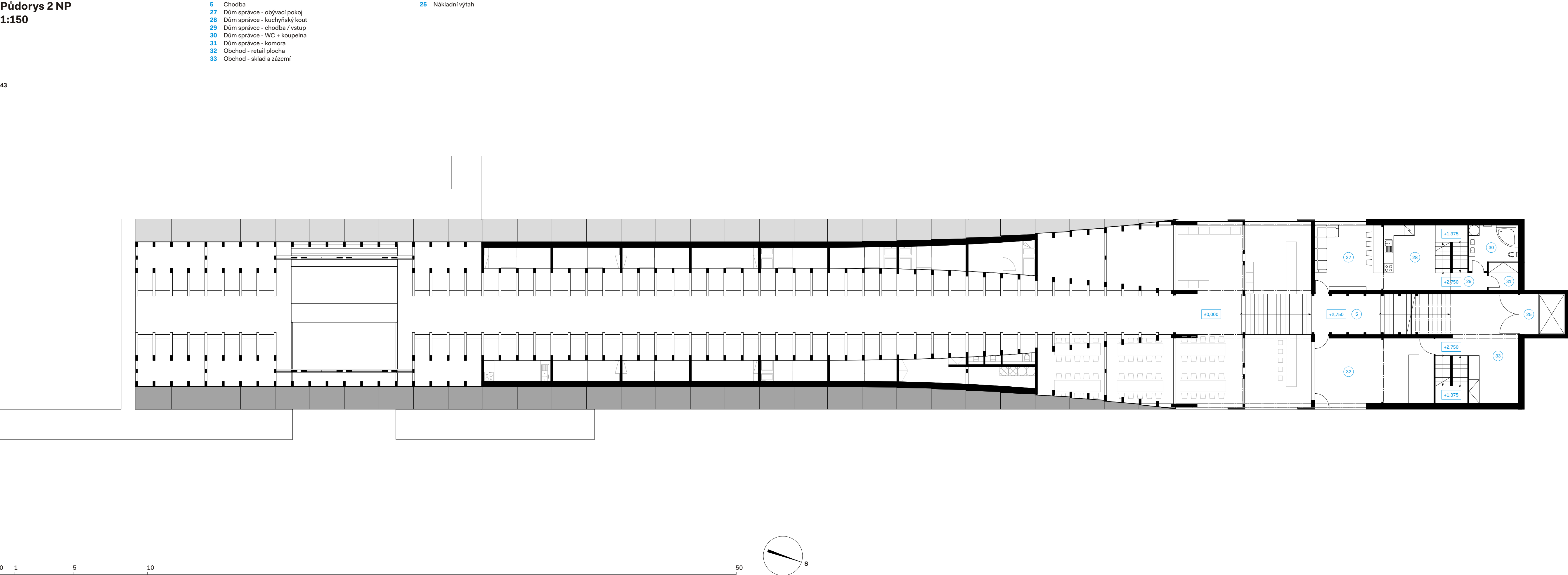
lůžek. Počítá se se zásahy správce hotelu a potřebou kapacity pokojů a jejich úpravu měnit, proto, kromě obvodového zdiva, jsou pokoje čistě dřevěné a podléhají pouze konstrukčnímu modulu stavby.

Navržené schéma pokojů nabízí 32 hotelových lůžek. Celkové množství lůžek lze zvyšovat až na teoretických 80, vzhledem k řešení a kapacitě jídelny by však nemělo přesáhnout 50.

Půdorys 2 NP
1:150

43

±0,000

+2,750

5

+2,750

32

+1,375

33

+1,375

27

28

+2,750

29

30

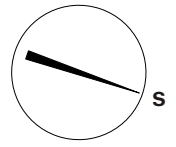
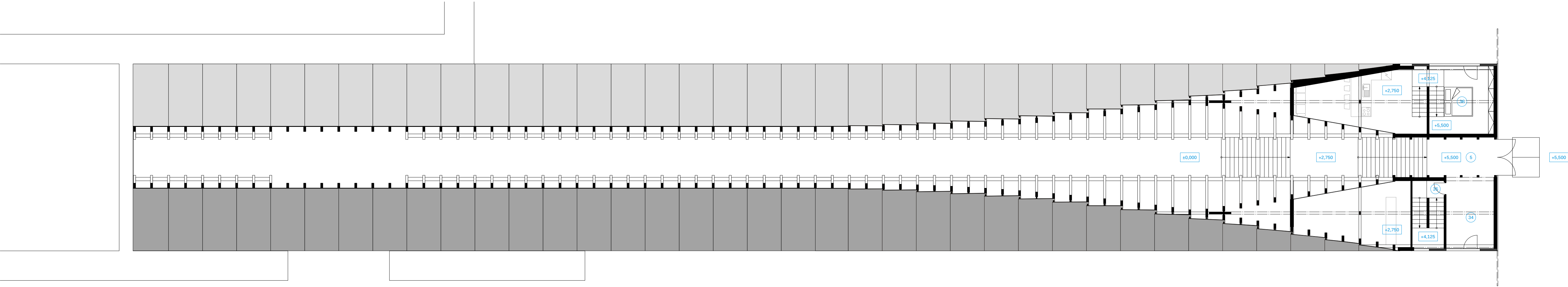
31

25

Půdorys 3 NP
1:150

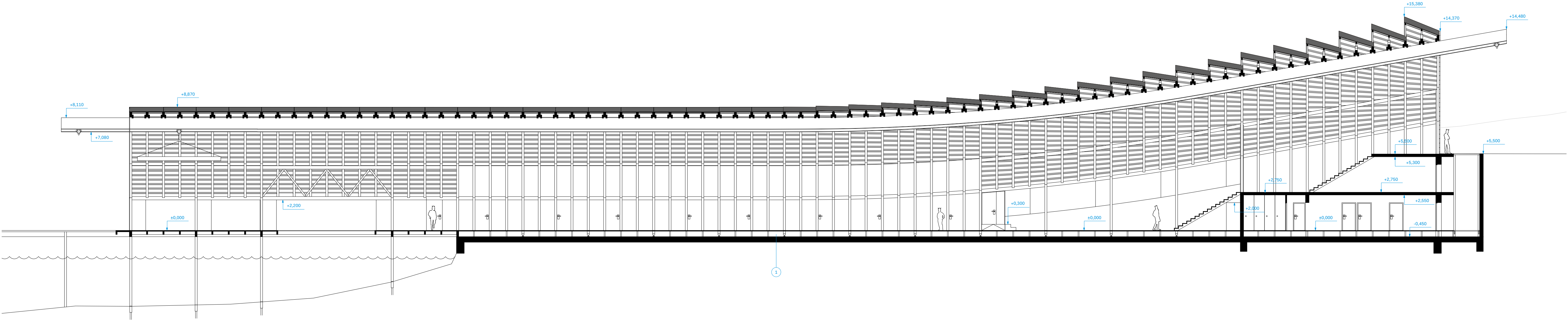
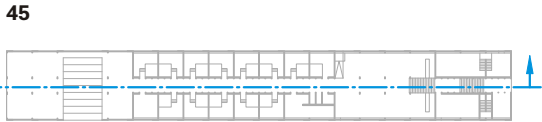
44

- 5 Chodba, severní vstup - vrata
- 34 Severní vstup
- 35 Schodiště - zázemí obchodu
- 36 Dům správce - ložnice

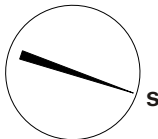

Řez podélný
1:150

1 Technický prostor pod hlavní chodbou pro vedení elektroinstalací, vodovodních a odpadních trubek, topení a ostatních prvků TZB.

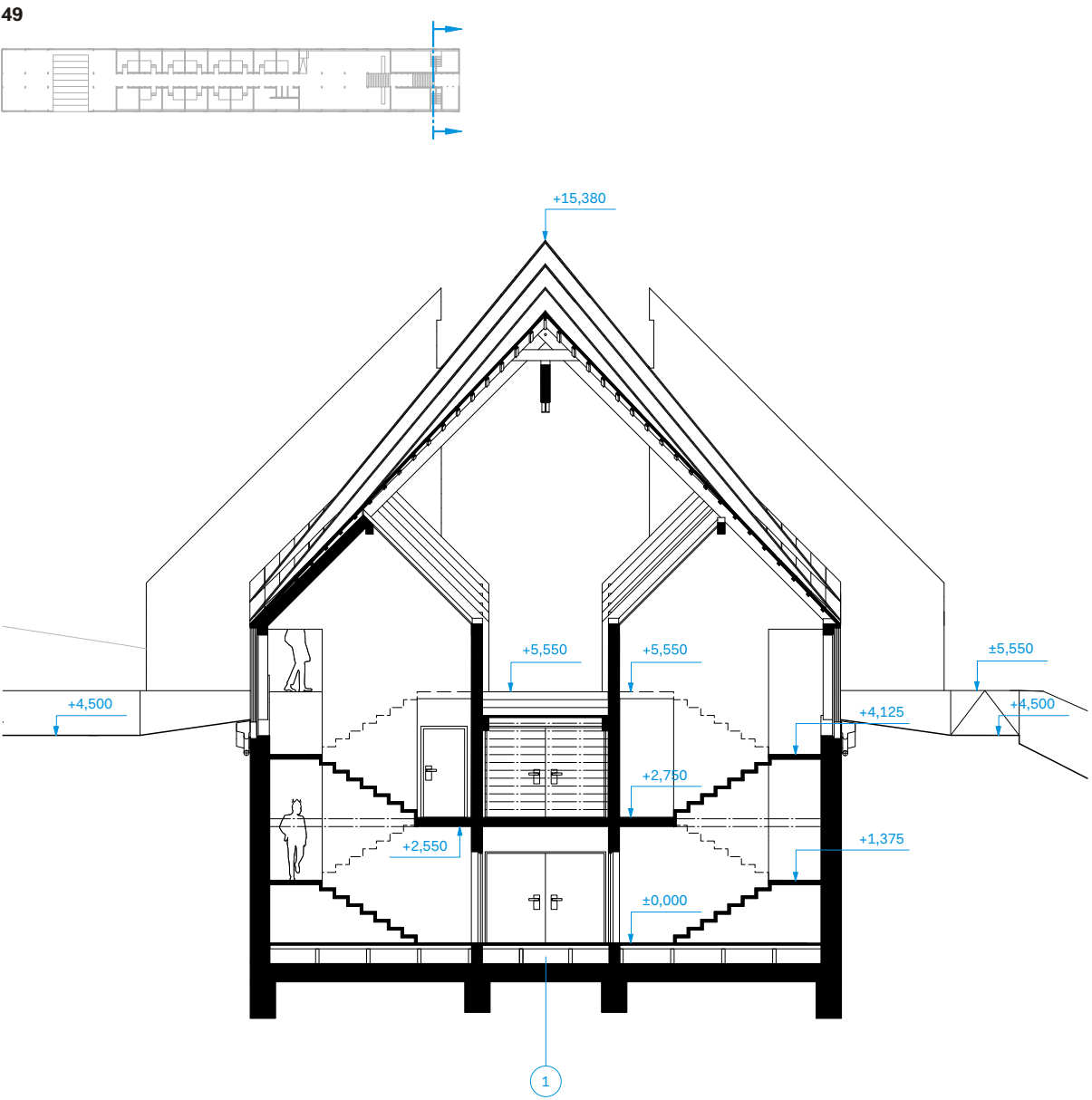
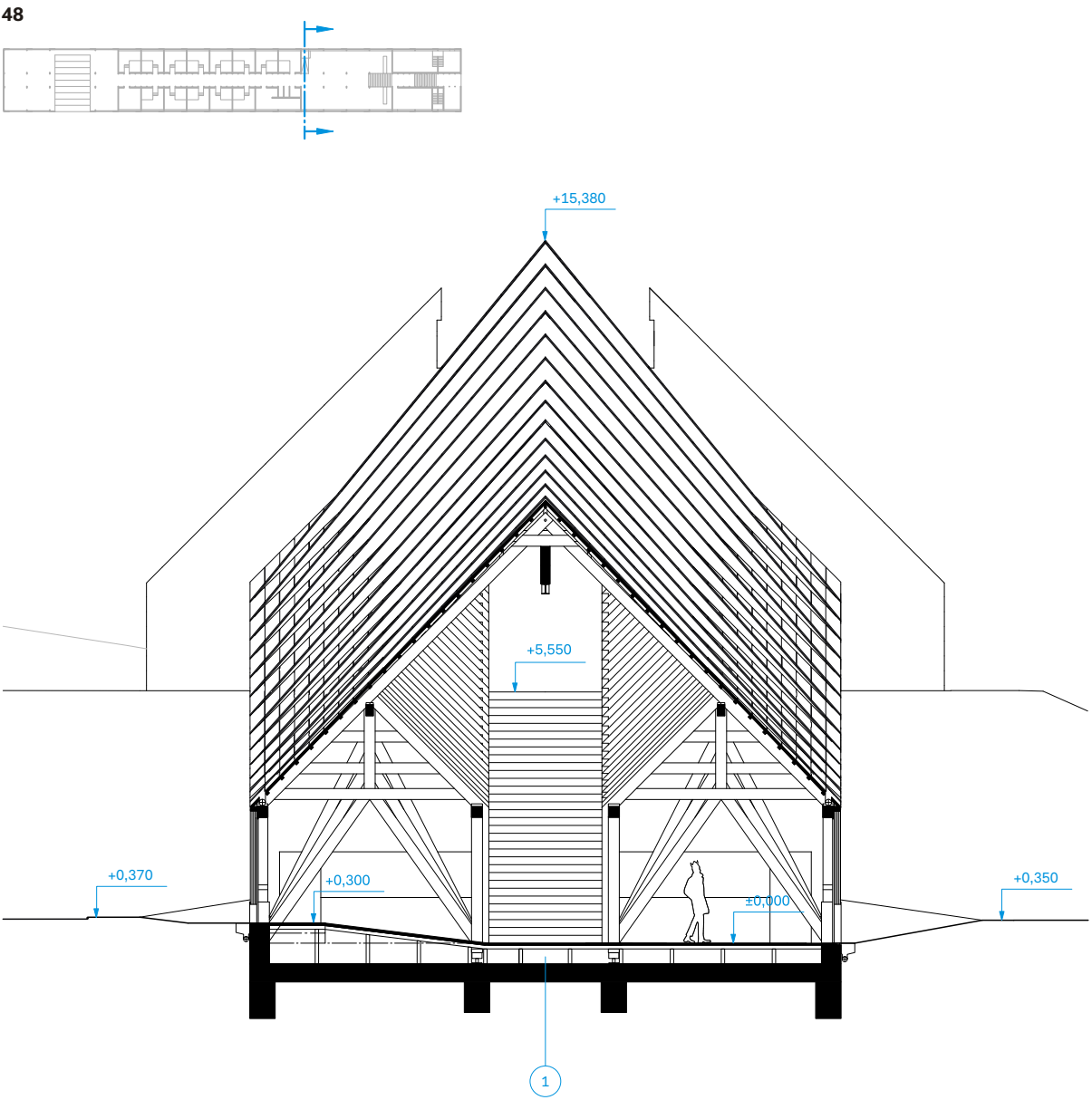
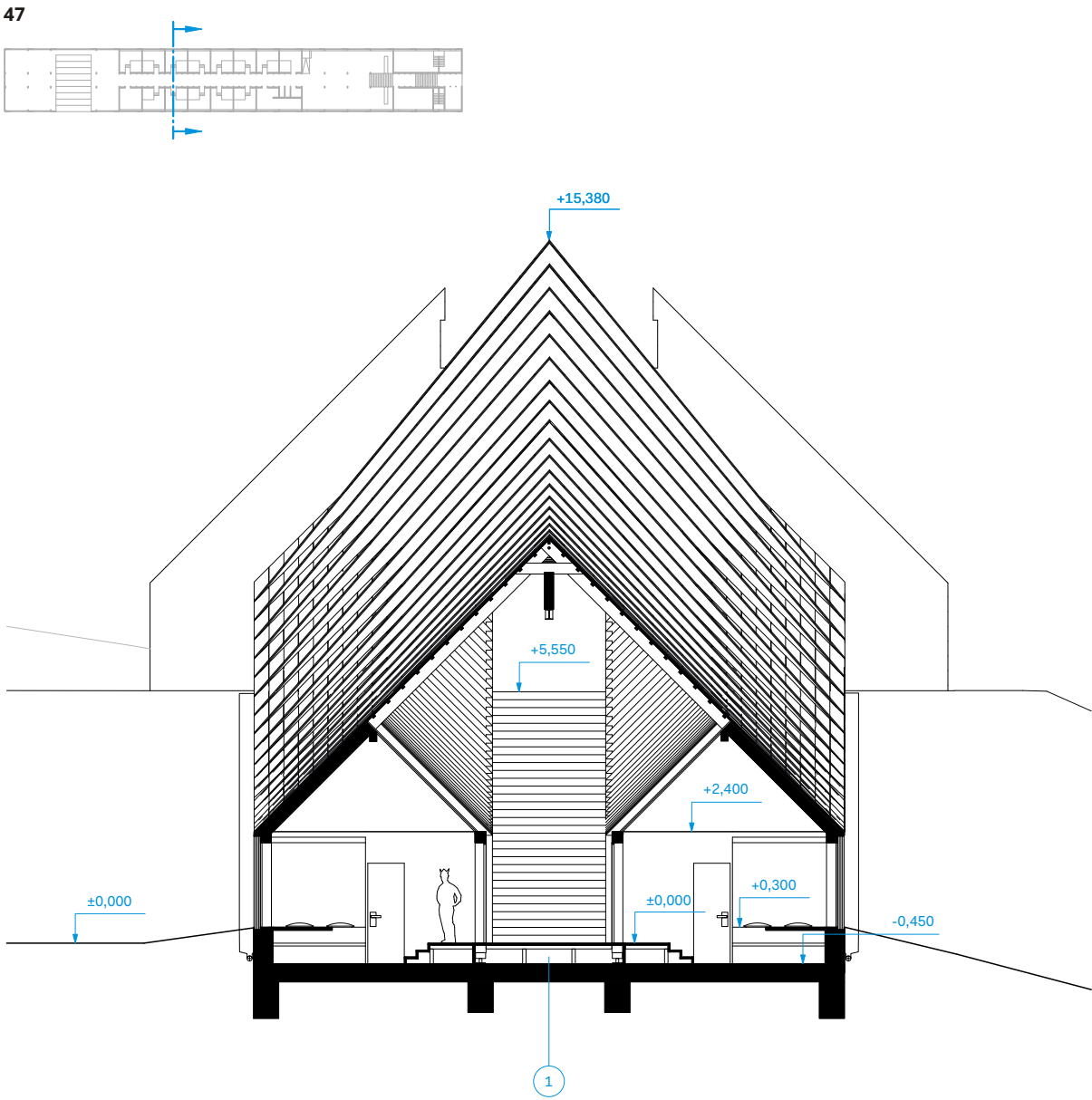
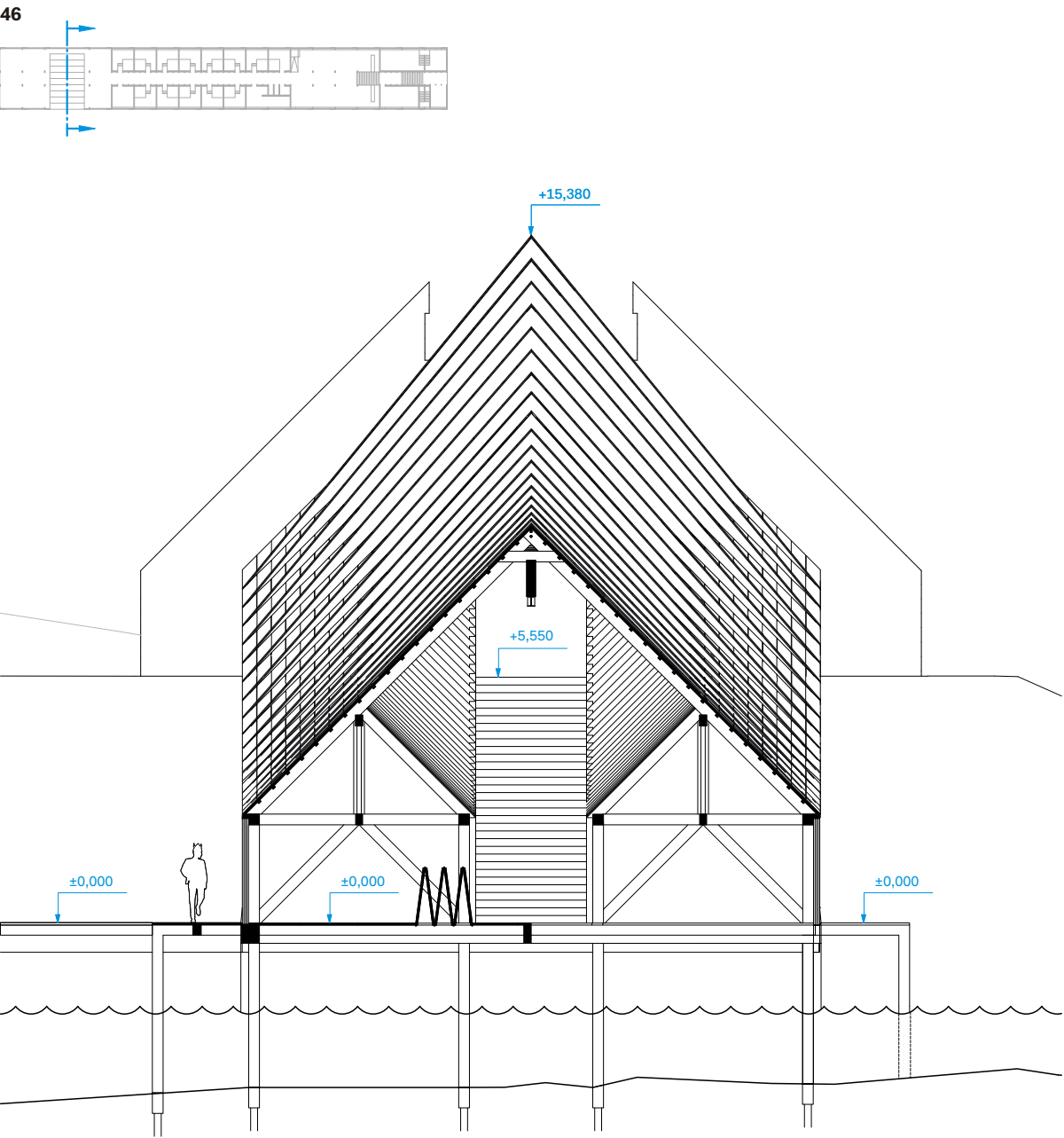
0 1 5 10 50

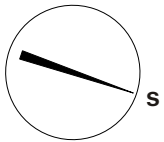
Řezy příčné
1:150

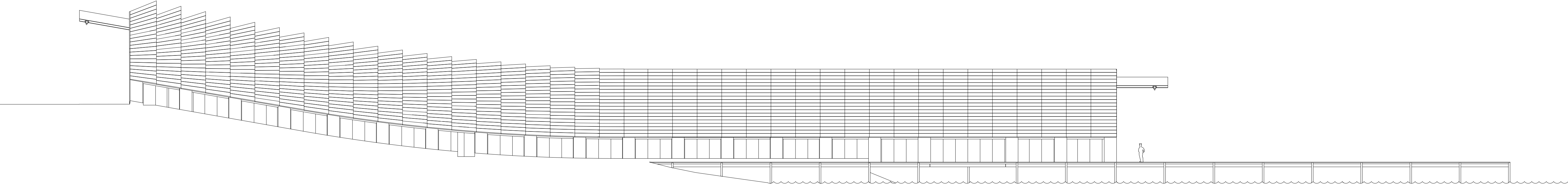
- 46 Řez vstupem pro loď, severní lobby
- 47 Řez pokojem pro hosty
- 48 Řez hlavním lobby - vchodem
- 49 Řez sekundárními schodišti "můstku"

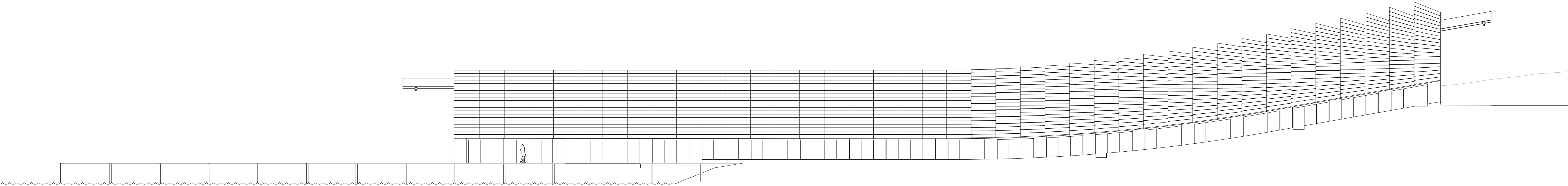
- 1 Technický prostor pod hlavní chodbou pro vedení elektroinstalací, vodovodních a odpadních trubek, topení a ostatních prvků TZB.

0 1 5 10 50

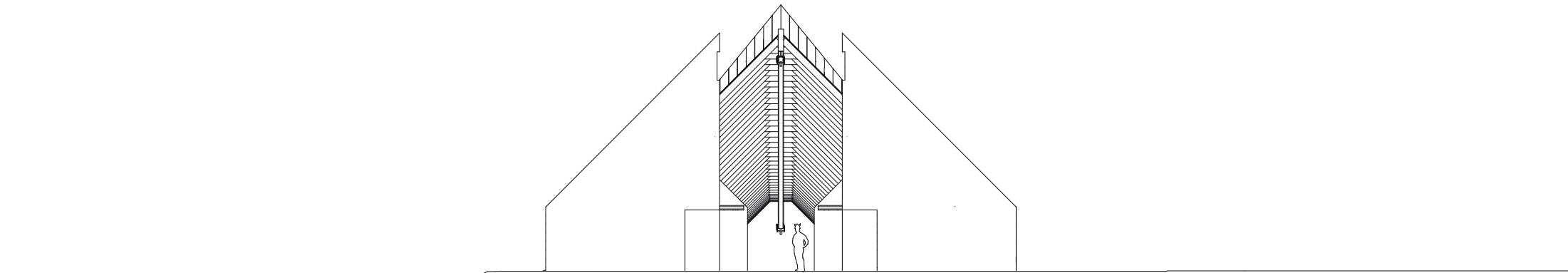

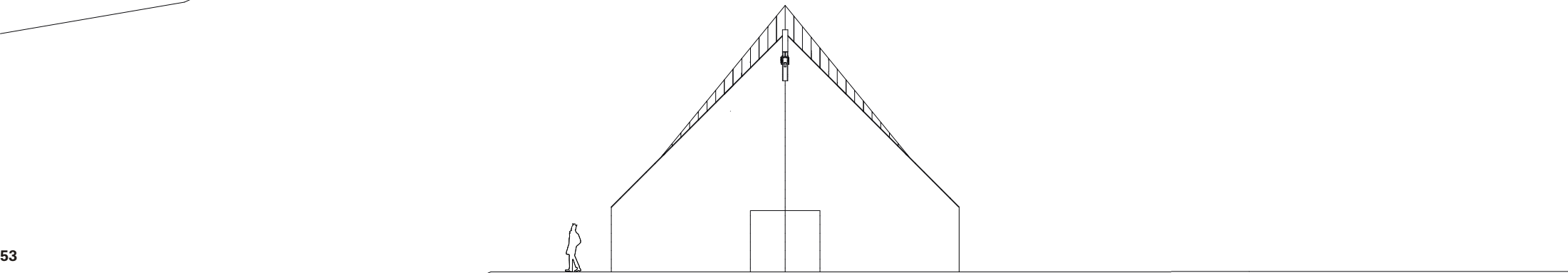
Pohledy S-J a J-S
1:200

- 52 Pohled S-J, otevřená vrata
- 53 Pohled S-J, zavřená vrata
- 54 Pohled J-S

52

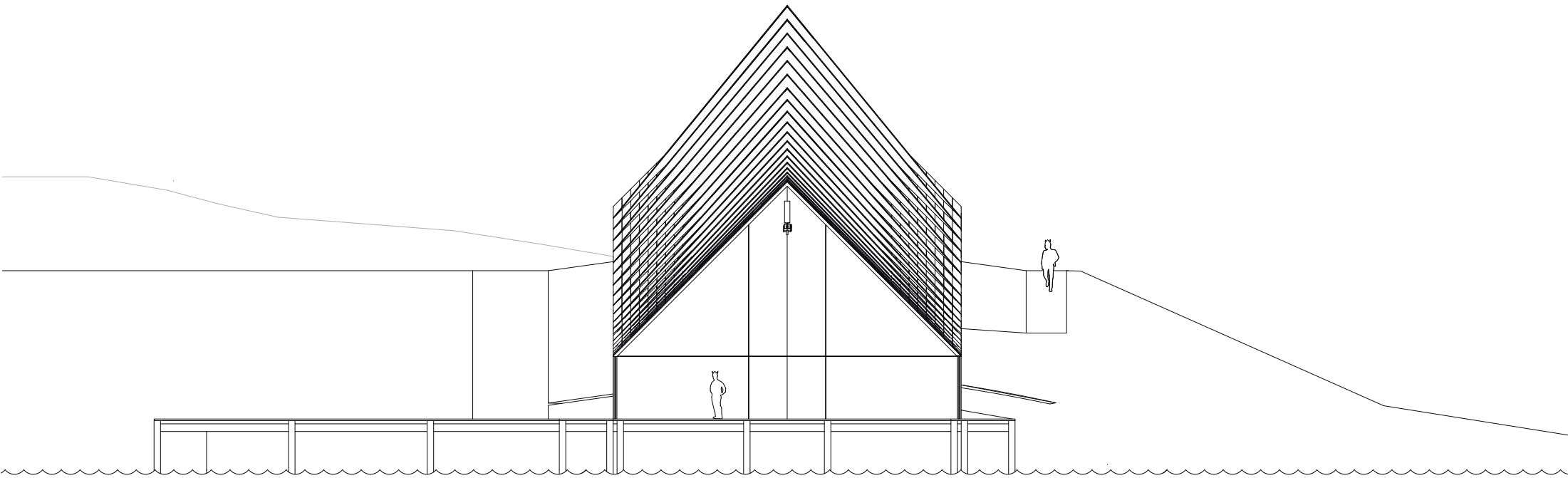

53

0 1 5 10 50 100

54

Vizualizace

- 55 Severní pohled z hlavní cesty na otevřená štítová vrata hotelu. Dům v pozadí napravo v současné době patří majiteli sydspissen a slouží jako recepce stávající ubytovny.

55

Vizualizace

57 Východní pohled z drobného zálivu v bezprostřední blízkosti sydspissen odhaluje pravděpodobně nejcharakterističtější a nejčastější pohled na hotel.

58 Jižní pohled, z moře, představí výrazně odlišnou tvář objektu než siluetu odhalující pohledy východní a západní.

571

Vizualizace

59 Pohled západní. Hranice v odstínu barvy skalnatého pobřeží demonstruje výrazné rozdíly mezi hladinami moře při odlivu a přílivu.

59

Vizualizace

60 Panoramatický pohled na zátoku, západní pohled. Domy v popředí tvoří obec Sortland, ke které ubytovna náleží. Z důvodu nebezpečí záměny s jinou obcí stejného názvu nacházející se o několik ostrovů severněji se však používá adresa Mærvoll. Ten leží o několik stovek metrů východněji.

60

Vizualizace

- 61** Interiér, severní pohled na jižní prosklené čelo objektu s člunem zavěšeným na páteřní kolejnici. Jižní úsek hotelu nabízí vynikající výhled na protější skály a je z něj přímý přístup na molo.

61

Vizualizace

62 Severní průhled chodbou, záběr pořízen u severního vstupu do budovy. Interiér zde budí dojem jediné, nepřerušené lineární struktury, ve skutečnosti se však jen o pár metrů níže otevírá do prostorného lobby.

62

Vizualizace

63 Lobby, jižní pohled. V popředí se tyčí štíty domu správce a obchodu, jejich hmoty pak stoupají o plné další patro až na úroveň hlavní silnice.

63

Vizualizace

- 64 Lobby, jižní pohled, jídelna. Stoly, barové židle a sedací taburety v okolí recepcce jsou navrženy přímo pro tento interiér. Vyznačují se jednoduchou konstrukcí, lineárními proporcemi a jejich nohy odkazující k diagonálnímu zavětrování nosné konstrukce objektu.

64

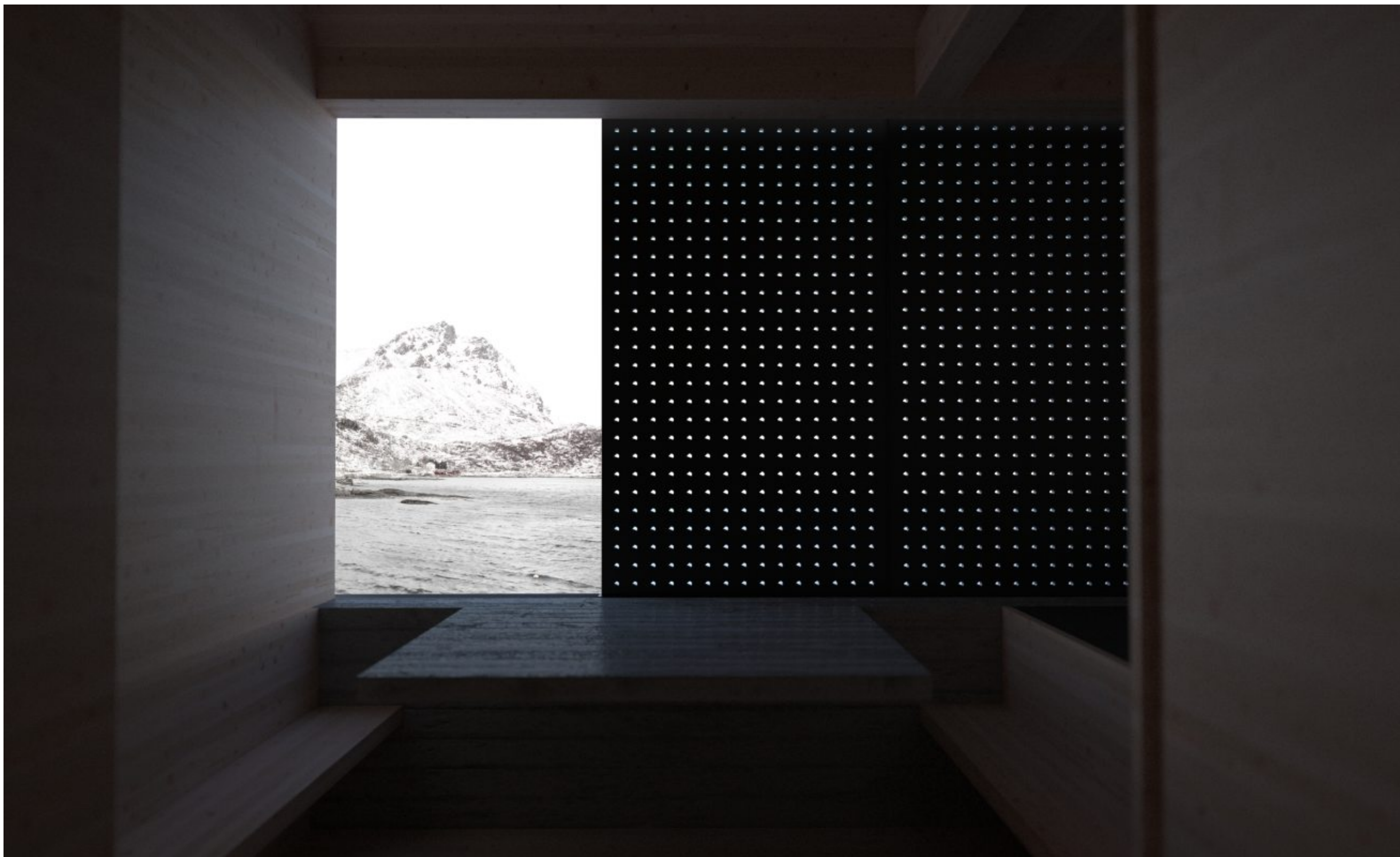
- 65 Pohled do pokoje z exteriéru (východní) - trojlůžková úprava se sklopným stolem. Lůžka a jejich přechod do lavic odkazují na řešení pokojů v současné ubytovně.

Vizualizace

66 Pokoj, dvoulůžková, manželská úprava, pohled z interiéru (západní). Posuvné, elektricky ovládané okenice jsou perforované a propouštějí omezené množství světla. S jejich využitím se počítá především v létě; během polárního dne v zátocě Mærvoll po plných 52 dní nezapadá slunce.

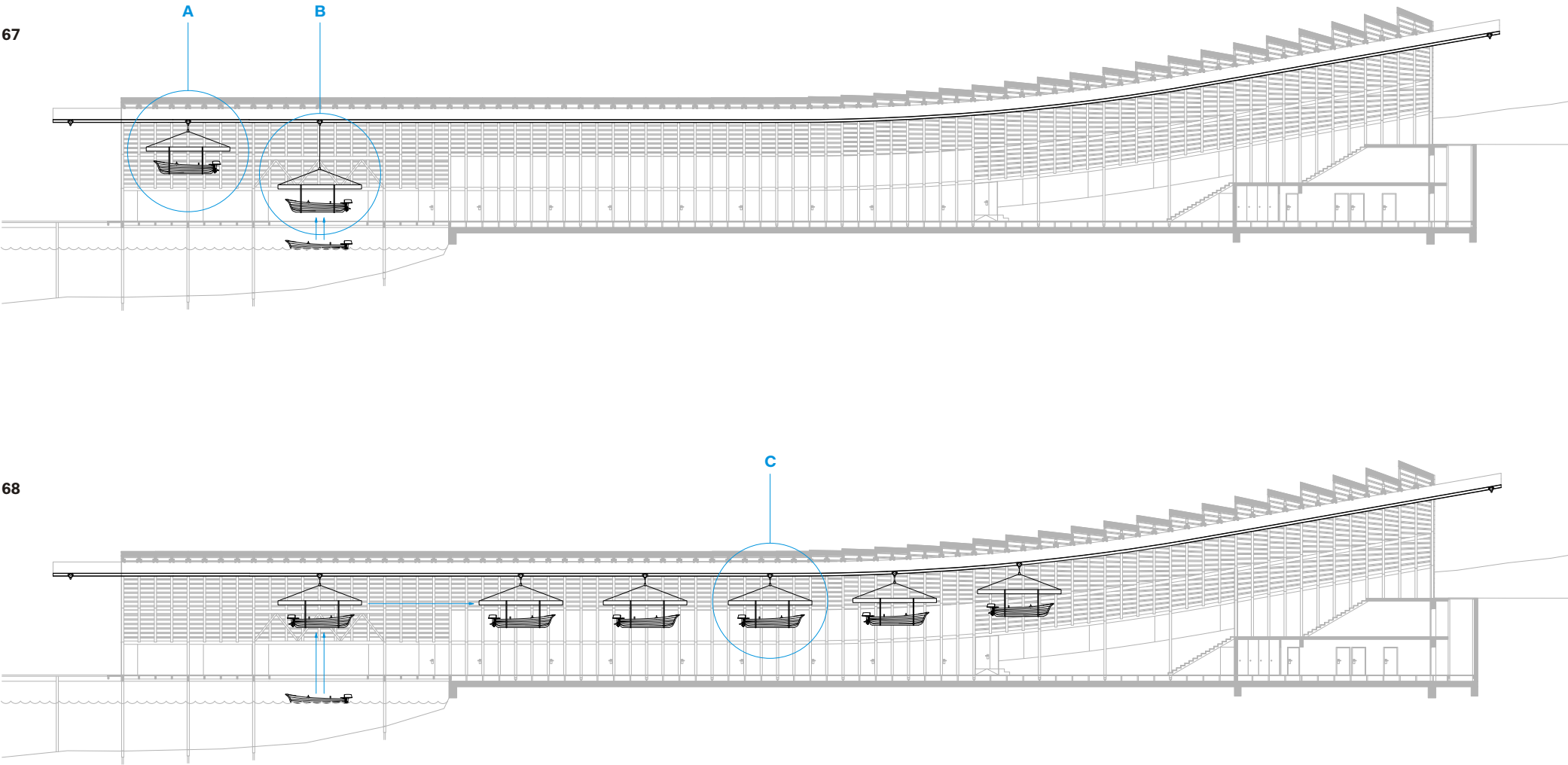
66

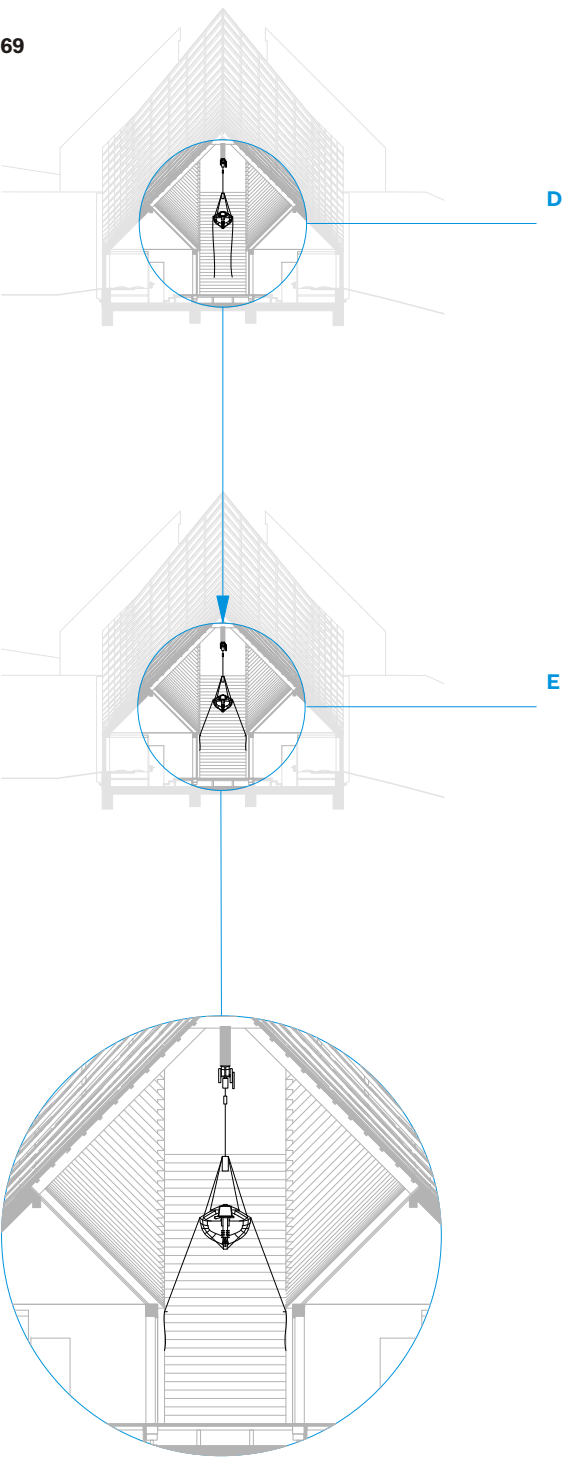
Provozní schéma: pohyb lodí uvnitř budovy

Jednou z hlavních součástí objektu je hotelová loděnice - tj. prostor a vybavení pro opravu, údržbu a uskladnění lodí. Tento prostor se záměrně prolíná a překrývá se samotným hotelem a tak veškerá práce s loděmi bude pro návštěvníky viditelná. Uskladněné lodě se pak stávají součástí architektury a prostředím obklopujícím hosty.

- 67
- Schéma loď vtažené pro opravu, údržbu či přechodné uskladnění. (A) Loď v poloze pro provádění údržby. Při potřebě krátkodobého uskladnění lze loď posunout hlouběji směrem na sever (B), ta pak neblokuje provoz jeřábu.
- 68
- Schéma lodí vtažených pro dlouhodobější uskladnění (např. přes zimu).

- 69
- Schéma kotvení lodí při uskladnění. (D) Vtažená loď je opatřena volně visícími kotevními lany. Po odsunutí loď na cílovou pozici jsou visící lana použita k ukotvení k hákům zabudovaným do každého segmentu příčné nosné konstrukce (E). Lana nepřekáží pěšímu provozu na chodbě a bezpečně chrání loď a konstrukci domu před rozhoupáním vlivem průvanu či vibrací nosné konstrukce.

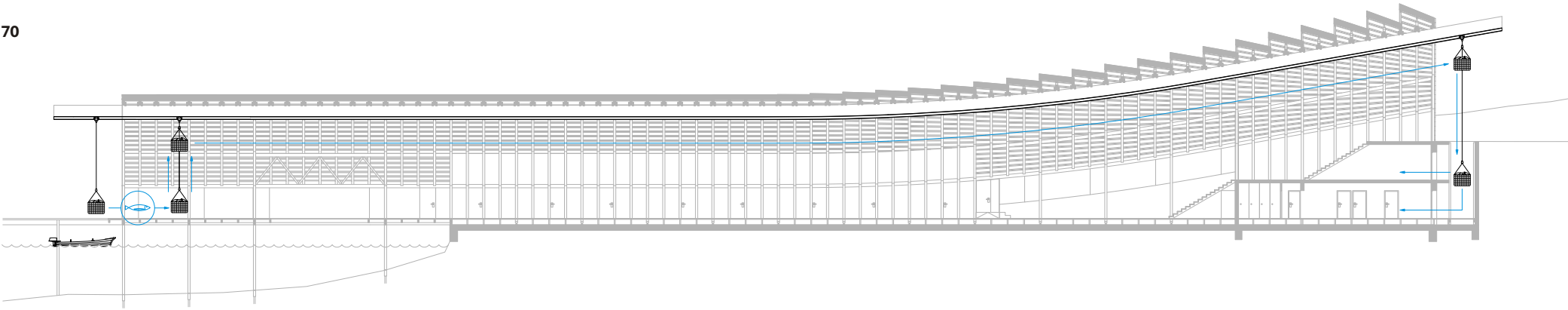
Provozní schéma: zásobování

Páteřní kolejnici lze mimo vytahování lodí také použít pro vytahování nákladu a zásobování hotelové kuchyně a obchodu. Jsou-li lodě dlouhodobě uskladněny uvnitř objektu, není jimi možno provádět zásobování a nepředpokládá se tak potřeba využití vnitřního úseku jeřábu. Zásobování je možné snadno provádět i z dopravní komunikace pomocí dodávky.

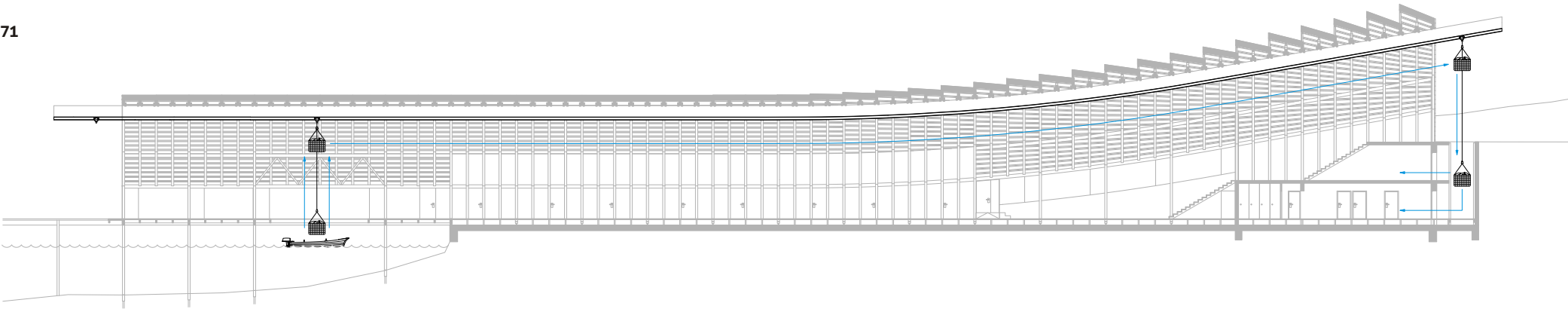
- 70
- Schéma zásobování obchodu a kuchyně čerstvě naloženými (nevyrženými) rybami a dary moře. Ty jsou jeřábem vytaženy z lodě, zpracovány na molu, naloženy na nový přepravník a dopraveny do skladu.
- 71
- Schéma zásobování obchodu a kuchyně materiálem, jež nevyžaduje okamžité zpracování u vody. Z lodě je náklad vytažen jeřábem a bez překládání dopraven až do skladu.

- 72
- Schéma zásobování obchodu a kuchyně pomocí automobilové přepravy. Dodávka / vůz zastaví u severního čela objektu, personál přepraví náklad na rampu nákladního výtahu dále na místo určení.

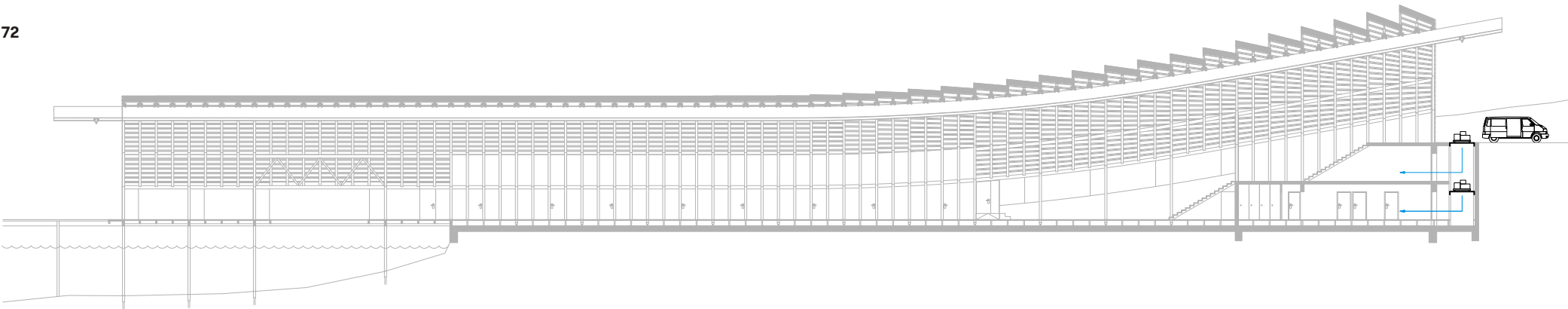
70

71

72

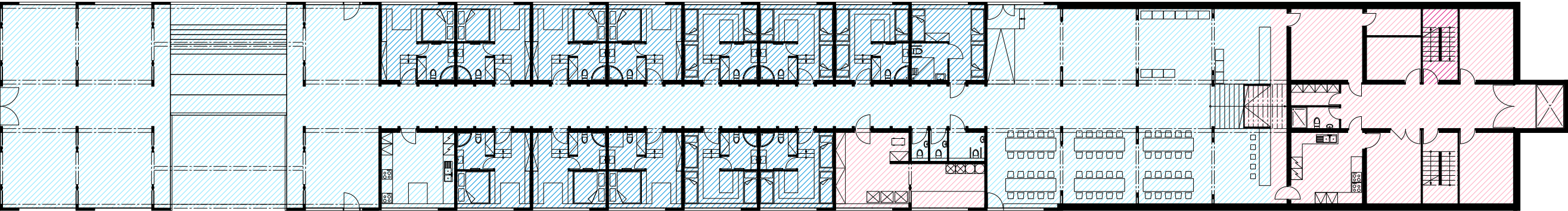
Provozní schéma: zásobování

Vnitřní prostory objektu lze rozdělit do čtyř kategorií podle míry omezení přístupu: prostory veřejně přístupné, prostory přístupné pouze registrovaným hotelovým hostům a personálu, prostory přístupné pouze personálu a konečně prostory přístupné pouze správci objektu.

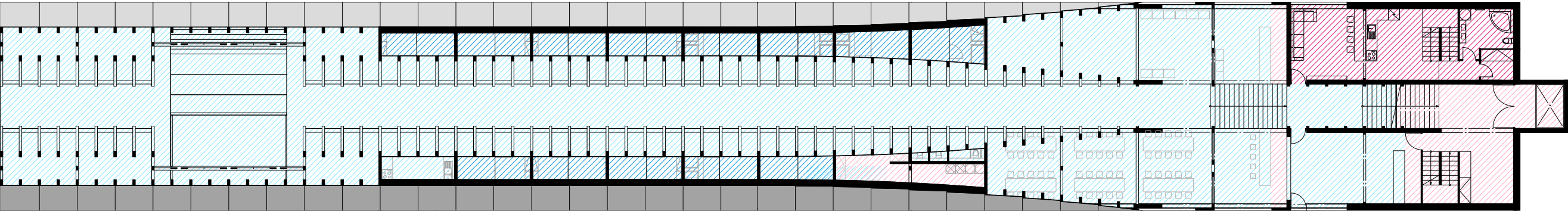
- Prostory veřejně přístupné**- prostor s neomezeným přístupem, uživatelný všemi stranami (návštěvník, host, personál a správce)
- Prostory přístupné registrovaným hostům** - hotelové pokoje

- Prostory přístupné pouze personálu** - provozní zázemí hotelu a obchodu
- Prostory přístupné pouze správci objektu** - dům správce

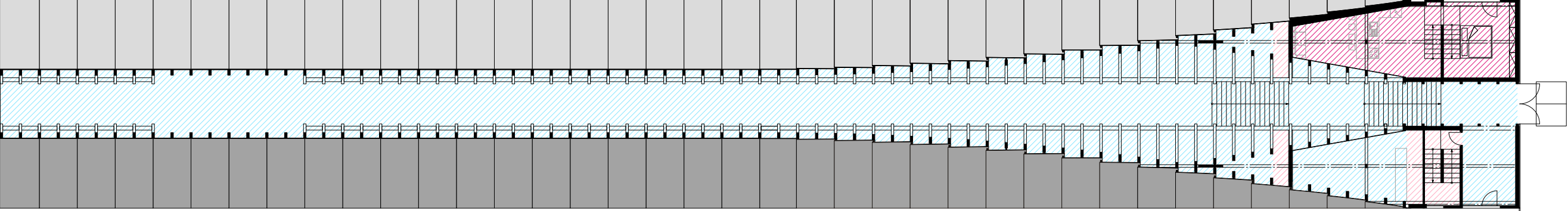
73 - 1 NP

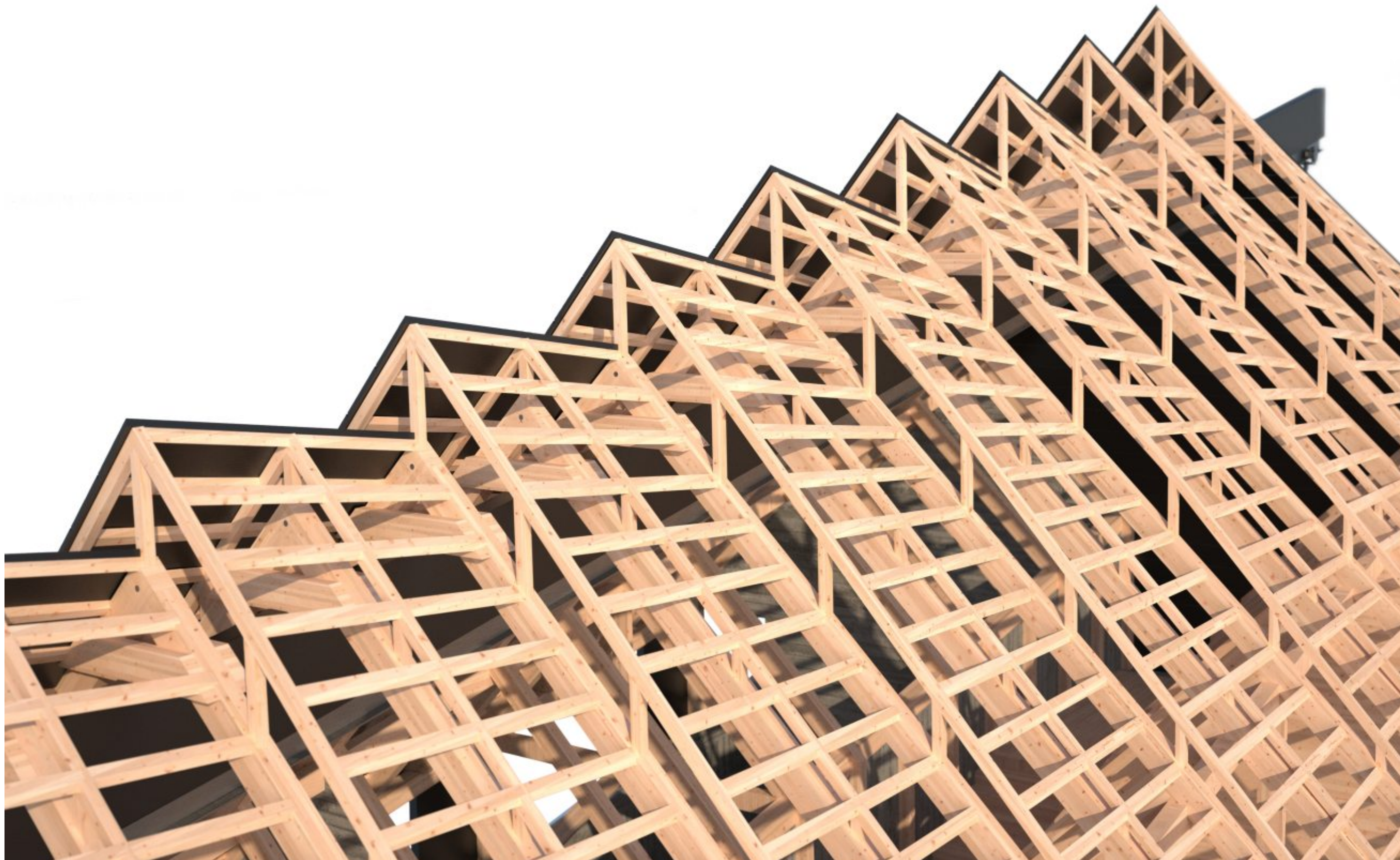

74 - 2 NP

75 - 3 NP

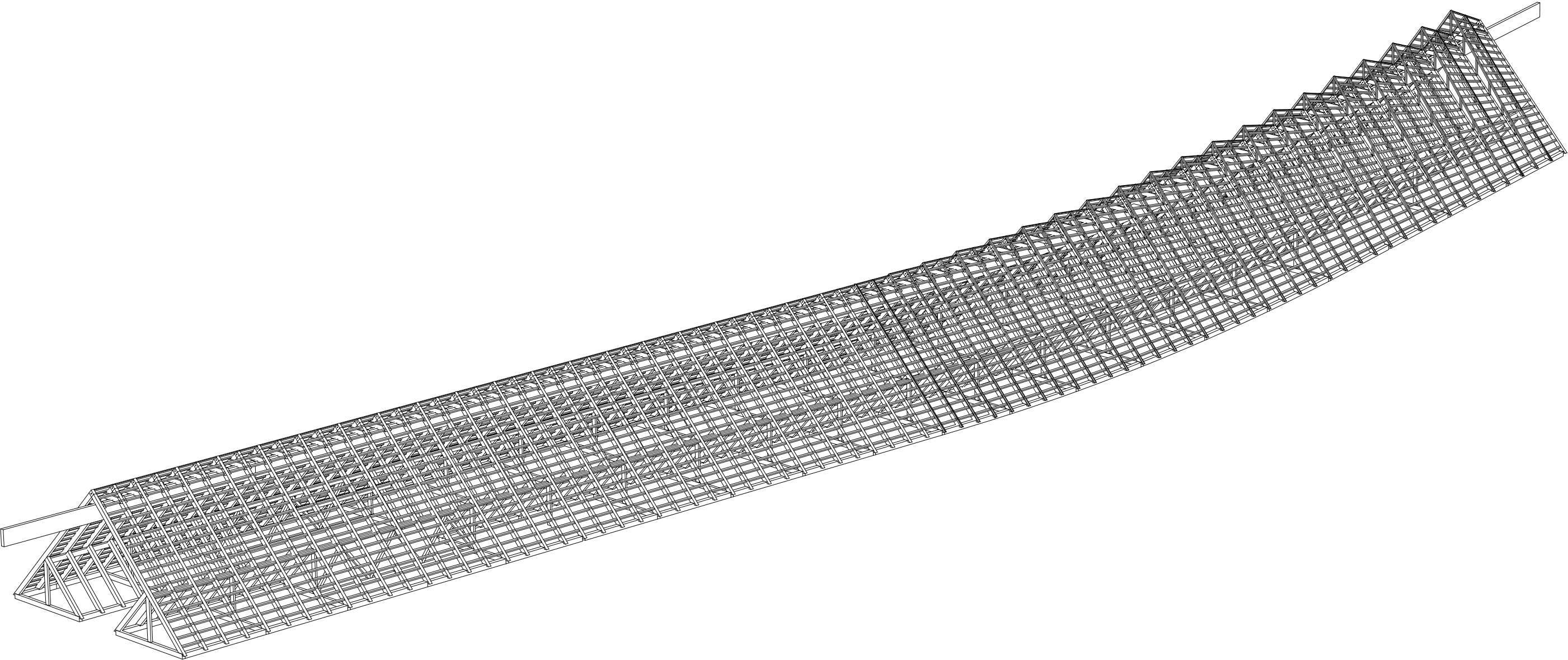

Konstrukce krovu a střechy

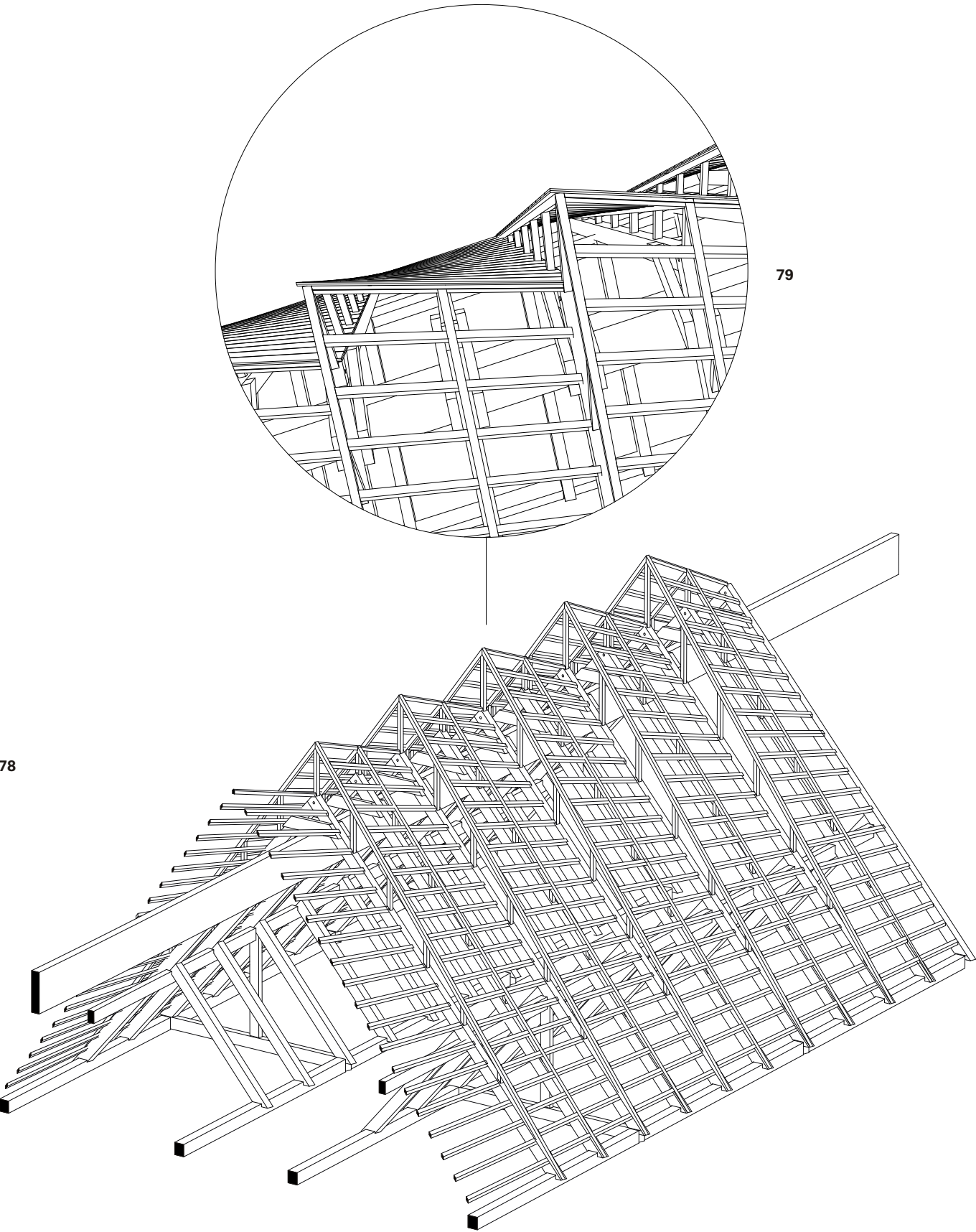
Střecha je architektonicky nejvýraznějším a konstrukčně nejkomplikovanějším atypickým prvkem objektu. Na jižním konci jde o méně složitý krov kde krokve přímo nesou střešní krytinu a pomocí hambalků také centrální páteř objektu - vaznici s podvěšenou kolejnicí. Zhruba od středu objektu se střecha pozvolna mění v šedovou, na krokvích jsou položeny drobnější semikrokve (podpírány stojkami) které mění profil v jednotlivých úsecích a vytvářejí tak otvory přivádějící do objektu světlo.

Změna geometrie šedů při vrcholu a podstavě (pozednici, jež je zároveň překladem) definuje zborcenou plochu střešní krytiny. Ta je tvořena zvláštním dehtovým šindelem položeným na plát hydroizolace. Tepelná izolace je mezi krokvemi použita pouze v těch částech stavby, kde se bydlí, tedy v pokojích hotelových hostů a v domě správce objektu.

77 Celková axonometrie konstrukce krovu. Na jižním konci je střecha rovná a bez světlíků, s postupným stoupáním hlavní vaznice stoupá úhel náklonu hřebenových latí a tím se postupně objevují a zvětšují šedy. Celá konstrukce střechy je dřevěná, pouze kolejnice, úhelníky a spojovací materiál jsou z ocele.

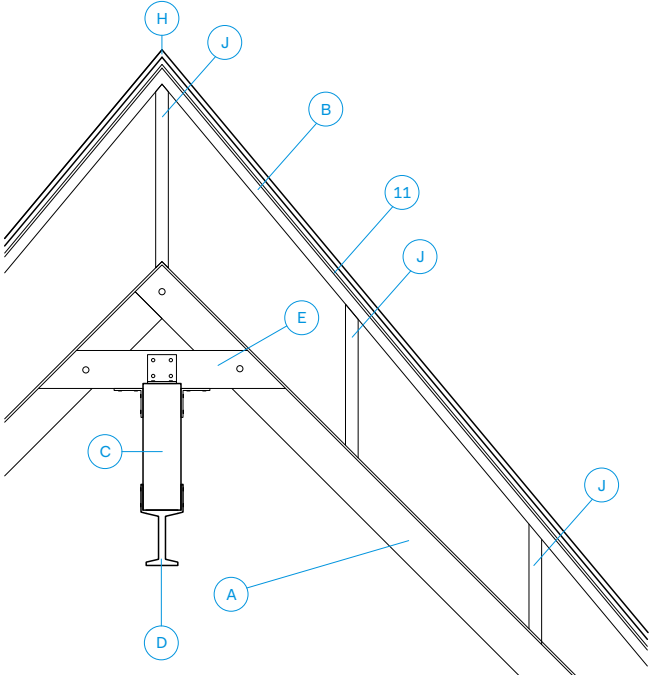
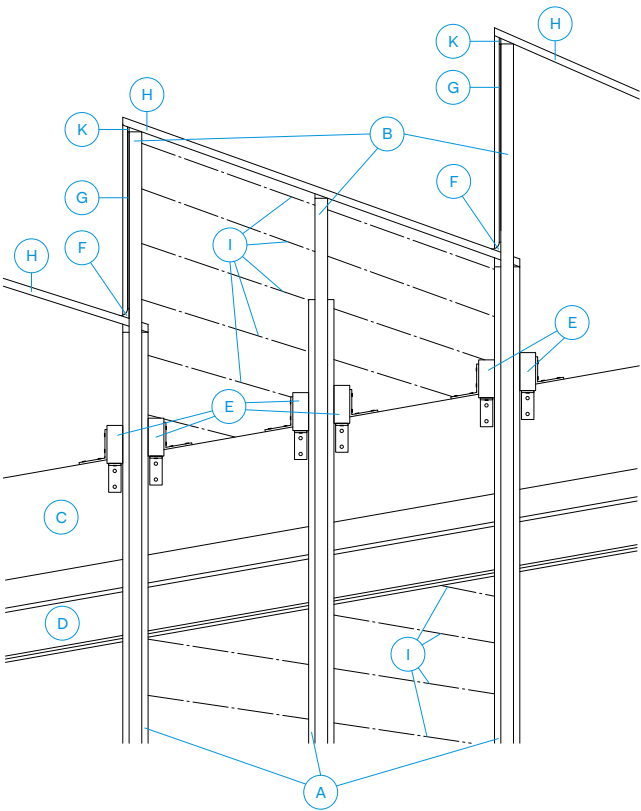
- 78 Detailnější axonometrie konstrukce severního konce střechy, tedy část s šedy.
- 79 Detail zborcené plochy střešní krytiny šedů v perspektive
- 80 Konstrukce střechy (severní úsek - šedy)
- 81 Konstrukce střechy - napojení vaznice a kolejnice na krokve (jižní úsek)

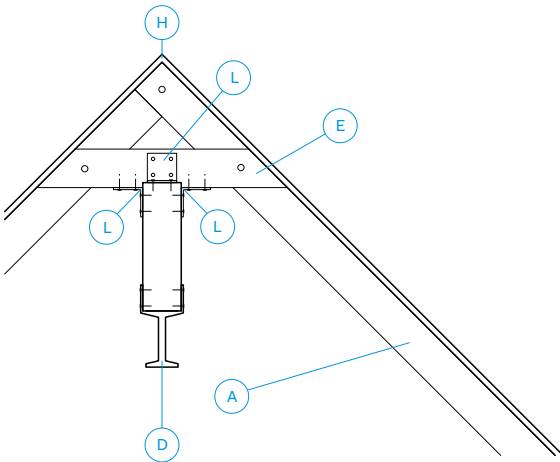
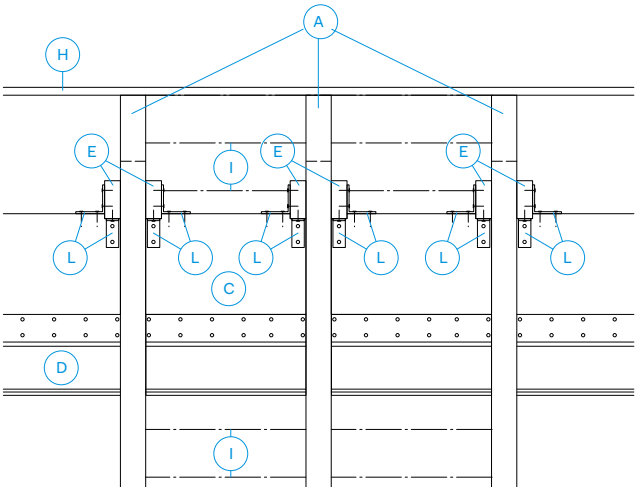
- A Krokev 160/240
- B Semikrokev 80/80
- C Vaznice (zavěšená) 220/800
- D Kolejnice IP 200/360
- E Hambalek 100/240
- F Oplechování ø 50
- G Zasklení
- H Střešní krytina (hydroizolace + dehtový šindel)

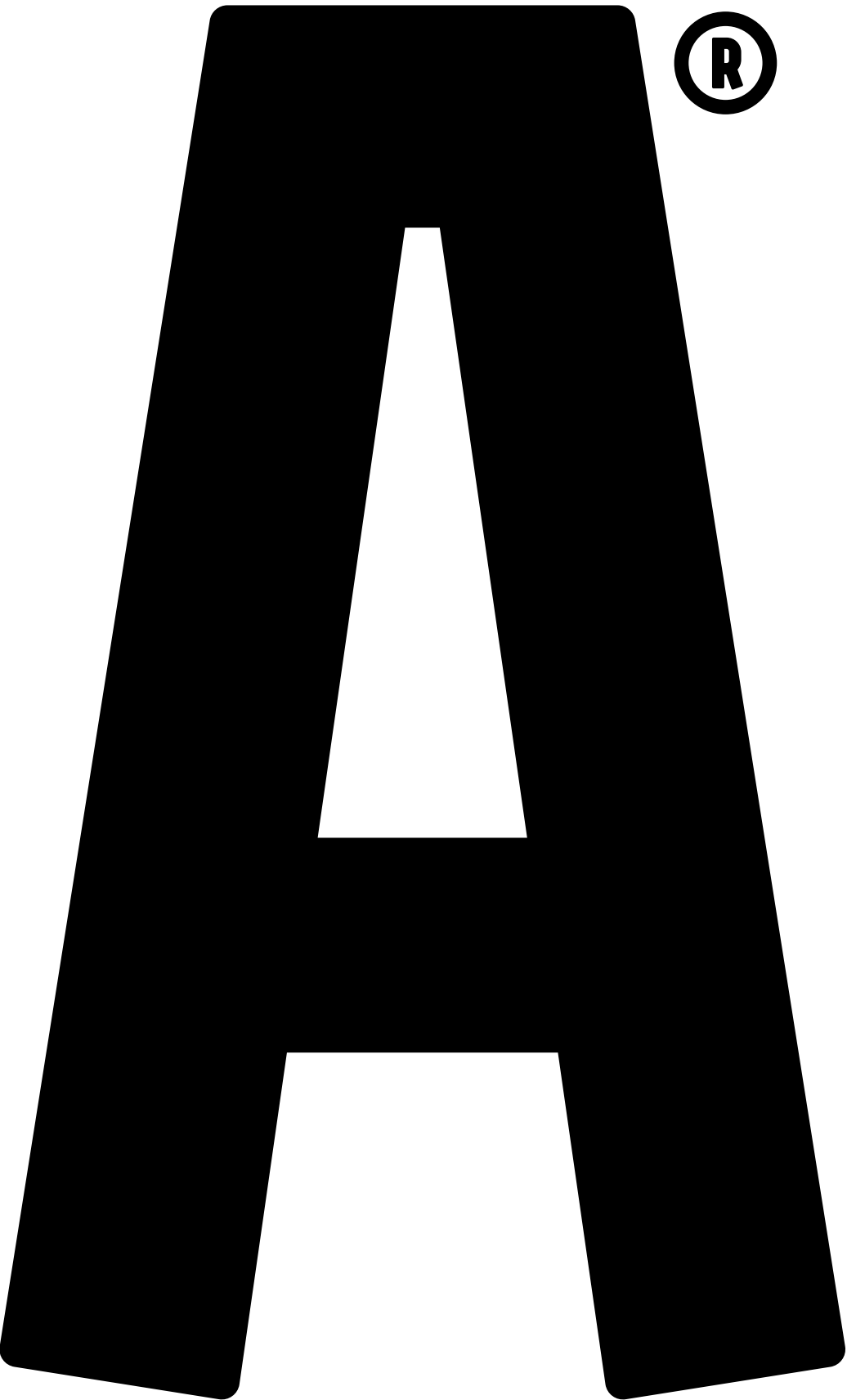
- I Latě 40/60
- J Stojky 80/80
- K Rám zasklení
- L Ocelový úhelník

80

81

Součástí architektonického řešení objektu je také návrh odpovídajícího stylu vizuální komunikace. Jejím základním a nejdůležitějším prvkem je písmo, kterým bude prováděno veškeré značení v interiéru i exteriéru budovy a akcidenční a nadpisová sazba příslušných aplikací.

Zvoleným nadpisové písmo je vlastní výroby, pracovně nazvané Lofotype Bold. Jde o čistě verzálkové tučné geometrické písmo, plně lokalizované do nordických jazyků včetně Norštiny. Stylově má odpovídat určité ambivalenci výrazu budovy i záměru působení hotelu jako takového na hosty: má poněkud surový, jednoduchý základ inspirovaný značením v severských přístavech, ten je však rozveden do čistší a současnější formy.

- 83 Demonstrace navrženého písma: užití v náhodných slovech
- 84 Kompletní písmo, obsahující navíc českou, dánskou, švédskou, norskou a islandskou znakovou sadu.

LOFOTYPE BOLD™

A Å Ä Å Ä ABC Č D Ď E Ě Ě Ě F
G H I J K L M N Ň O Ó Ő Ö P Q
R Š S Š T Ť U Ú Û Ü Ů V W X Y
Ý Ÿ Ž ž Đ đ Æ ø
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
& @ \$ % ¥ € £ . : ; , ' " ? ! - +
* = ~ ° < > ^ * # © ® ™
/ \ | () [] {} %

Vizuální identita

Jednoduchá vizuální identita je založena na ustáleném způsobu použití firemní typografie, ustálené barevnosti vycházející z barev materiálů použitých na budově a sekundárním prvku: zkosené hrany či hran podkladu vycházející z úhlu stoupání hmoty hotelu. Jejím účelem je jak vhodné vizuální doplnění architektury, tak komunikace a propagace hotelu a upevňování jeho pozice na trhu.

85

86

87

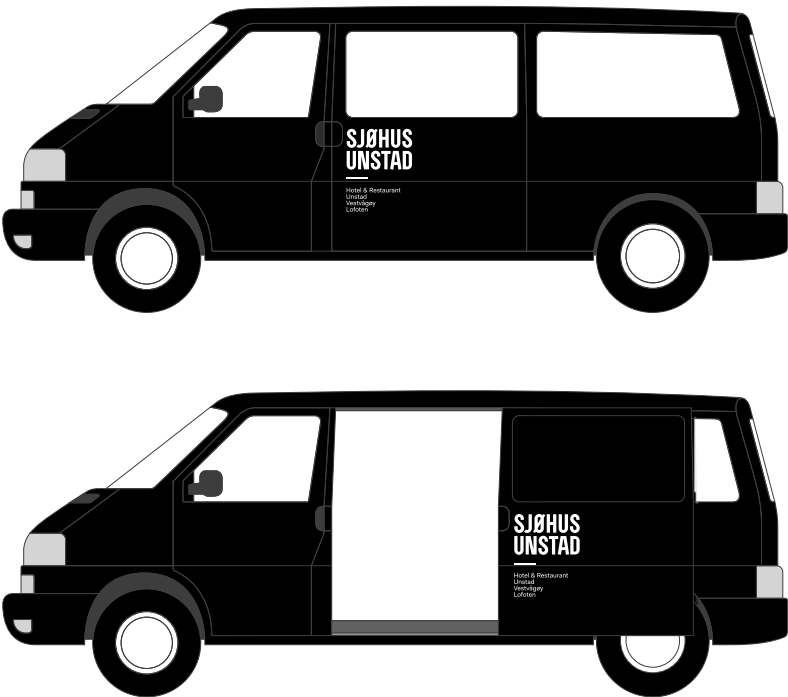

88

- 85 Plåtenå nákupní taška pro místní obchod s potravinami pro hotelové hosty a obyvatele okolních osad
- 86 Poněkud do extrému dovedený branding čerstvých potravin v místním obchodě
- 87 Plakát - informační vývěska
- 88 Aplikace systému popisků na exteriér budovy - vstup do obchodu
- 89 Hotelová dodávka

89

Souhrn základních údajů

Objekt	Lokalita
Celková zastavěná plocha (bez mola): 1 235 m² Hrubá plocha 1 NP: 1 235 m² Hrubá plocha 2 NP: 186,5 m² Hrubá plocha 3 NP: 55 m² Podélná délka objektu (bez mola): 95 m Podélná délka objektu (s molem): 132,5 m Příčná délka objektu: 13 m Nejvyšší bod objektu (měřeno od podlahy v 1 NP): +15,38 m Navržená lůžková kapacita hotelových pokojů: 32 Maximální doporučená lůžková kapacita hotelových pokojů: 50 Navržená kapacita jídelny/restaurace: 50 míst + 5 bar Únosnost jeřábu (jedné kočky): do 1,5 tuny	Zeměpisné souřadnice: z. š.: 68°14'44.02"S, z. d.: 13°36'12.07"V Země: Norsko Kraj (fylke): Nordland Samospráva (kommune): Vestvågøy Obec (pošta): Sortland, Steinfjorden (fakticky), Mærvoll (prakticky užívaná adresa)

